

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETU VII.

ŠTEVILKA 47

JANUAR 1979

REDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE VLADIMIR MEJAČ O LETOŠNJIH NALOGAH

Jčinkovitejše in hitrejše odpravljanje problemov

Kolikor večje in zahtevnejše naloge so pred nami, tak hitrejši teče čas. Vsaj občutek imamo tak.

Način, ki nezadržno vstopa med nas in v katerem nadaljevali začeto delo in akcije ter začenjali

naloge. Tako se poslavljamo od 1978. leta, za nekatere

ocenjevane, da drug bolj uspešnega, vendar pa za vse de-

bavnega in razgibanega na vseh področjih družbe-

ga življenja.

Letos so se zvrstili kongresi malone vseh družbenopoli-

čičnih organizacij, ki so nam dali novih pobud in smeri v

nadaljnji graditvi naše samoupravne socialistične družbe.

Toto je bila na tem področju aktivnost toliko večja, vendar

a tudi nujna, da bi nas oborožila z novimi spoznanji in

gradila ter usposabljala za nove naloge. Rezultat

je aktivnosti pa je da se vse bolj zavedamo, da prav

upravljanje vodi našo družbo k nadaljnemu razvoju,

gostovanju in humanim medsebojnim odnosom. Vedno

je vprašanje in zahteve po sodelovanju v oblikovanju

politike v načinu razreševanja trenutnih in dolgoročnih

problemov, kritizirajo pa se samovolja, sklepanje in foru-

in druga nesamoupravna dejanja. To pa je proces, ki

zasledimo v celotni jugoslovanski družbeni skupnosti

pravico, ki izhaja iz dela in na tej podlagi ustvarjenega

hodnika.

Pred iztekom je tudi prvo leto nove delegatke skupščine. Čeprav smo žeeli, pa bistveno nismo

segli načinov in metod dela prejšnje skupščine,

pa nas na tem področju čaka še dosti dela. Predv-

o bomo morali najti efektne načine, po katerih bi

ustvarjalo vključili na samo v občinsko, temveč

v širše družbenopolitične skupnosti. Večja po-

zanost med delegacijami in bazo, temeljnimi orga-

nacijami in krajevnimi skupnostmi, samoupravnimi

teresnimi skupnostmi ter drugimi oblikami samou-

pravne nam bo prinesla hitrejše in učinkovitejše razre-

ševanje in odpravljanje problemov. Ne morem mimo

vprašanja, ki jih je od seje do seje več. Če

ta vprašanja odraz socialistične demokracije, pa

ta vprašanja odraz socialistične demokracije, pa

so hkrati odraz neizvršenih nalog ali pa prepoča-snega odpravljanja problemov, ki jih delovni ljudje in občani občutimo vsak dan. Res je, da je želja veliko, sredstev pa malo, to pa je tudi nam vsem znano. Od tod torej izvira pobuda krajancov za zbiranje sredstev za posamezne akcije, ki so že zapisane v srednjoročnih planih. Da naši občani niso brezbržni do odpravljanja problemov in da so njihove težnje umerjene k izboljševanju svojega okolja, nam dokazuje prav aktivnost v preteklem letu, ko so zlastnimi močmi in največ s svojimi zbranimi sredstvi zgradili nemalo objektov, predvsem komunalnega značaja. Realizacija le-teh pa je plod akcij in priprav v preteklih letih.

Plod predhodnega prizadevanja in priprav v prejšnjih letih je tudi, da je stekla gradnja šol in vrtcev. Tako bo kmalu dograjen otroški vrtec v Dragomerju. Kot rezultat posebne pobude Fenolita in vaščanov Brega bo zgrajen vrtec na Bregu, začeta je gradnja prizidka k osnovni šoli Ivana Cankarja na Vrhniku, vse je pripravljeno za začetek gradnje prizidka k šoli v Borovnici, za šolo na Logu pa so priprave za dokončanje dokumentacije v polnem teknu. Čeprav smo najbrž več pričakovali, pa je to vendar dovolj za prepričanje, da so stvari stekle in da bo program realiziran. Vse to pa nam ustvarja zaupanje v dosedaj opravljeni delo, hkrati pa nas utruje v tem, da bomo zavestno rekle svoj »da« za novi samoprispevki za gradnjo šol in vrtcev v prihodnjem letu.

V letošnjem letu se je začela tudi akcija volitev v svetu krajevnih skupnosti. Ta naloga je bila sprejeta z dokajno mero odgovornosti, ni pa še zaključena. Če bomo dovolj upoštevali, da je krajevna skupnost samoupravna skupnost delovnih ljudi in občanov, če bomo dovolj upoštevali, da je potrebno omogočiti upravljanje vsem občanom, potem bomo imeli krajevne skupnosti, ki bodo zagotavljale hitrejši razvoj in napredok povsod tam, kjer je to potrebno.

Priča velike aktivnosti smo bili tudi v organizacijah združenega dela. Uveljavljanje določb zakona o združenju

men delu nas je spremjal celo leto in eni so bili pri tem manj, drugi pa bolj uspešni. Ker pa vemo, da nam predpis sami kot taki nič ne dajo, bo zato prvenstvena naloga v prihodnjem letu: vse, kar smo zapisali, spraviti v življenje in se po tem ravnati.

Tudi na področju gospodarstva nas čakajo velike naloge. Posebno še, ker letošnji rezultati niso preveč spodbudni, saj vsa prizadevanja niso mogla zmanjšati ali odpraviti vseh vplivov, ki se odražajo v rezultatih gospodarjenja. Imeti bo potrebno dokajnjo mero posluha pri izvajaju politike gospodarjenja, ki nam jo nakazujeta republiška in zvezna resolucija, po kateri je potrebno vso skrb posvetiti večji produktivnosti in odpravljanju vseh tistih pomanjkljivosti, ki hrome pobude in zavzetost za delo.

Hitrejše razreševanje komunalne problematike je tudi ena do velikih in odgovornih nalog v prihodnjem letu. Vodovod, kanalizacija, čistilne naprave, boljše vzdrževanje cest, nadaljnja rekonstrukcija cest bodo morali najti место v naših programih. O rokih za njihovo izgradnjo se bomo morali samoupravno dogovoriti. Upoštevati bomo možnosti, zato pa bomo manj nestrpni, saj bomo sami določili, do kdaj je treba kaj napraviti.

Veliko negodovanja smo letos poslušali na račun oskrbe. Ta naj bi bila pereča predvsem na Vrhniku, menim pa, da je tudi v drugih krajih naše občine. Pri tem ni bila v mislih samo neustreznost prodajnih površin v smislu sodobne postrežbe, temveč tudi pomankljiva organizacija.

Naštevanje vseh problemov in uspehov pa tudi bodočih nalog bi vzelo preveč prostora. Sicer pa to tudi ni bil namen. Želja je bila spomniti le na nekatere, hkrati pa vedati, da se uspehi venarje bili. Z razširjivo krogom sodelovanja pa bodo uspeli v prihodnje lahko samo že večji.

Ob zaključku čestitam vsem delovnim ljudem in občanom k uspehom, ki so jih dosegli v letu 1978, v novem letu pa jim želim da bi bili prav tako uspešni in da bi jih vseskozi spremila sreča in zdravje.

ODDELEK DOPISNE ŠOLE MARKSIZMA NA VRHNIKI TUDI LETOS

Idejnopolitično izobraževanje v zvezi komunistov

V zadnjem času beležimo v zvezi komunistov vedno več prizadevanj za poglobljenim idejnopolitičnim izobraževanjem tako vodstev zveze komunistov kot tudi članstva. V dokumentih, sprejetih na kongresih, so komunisti in organizacijske sprejeli obvezo, da je na področju idejnopolitičnega izobraževanja na vseh nivojih organizirana potrebno vložiti več naporov za razvoj idejnopolitičnega usposabljanja. Ogromno vlogo pri tem imajo vsekakor komisije za idejna vprašanja in usposabljanje članov zveze komunistov pri komitejih občinskih konferenc ZK.

Tudi v vrhniški občinski organizaciji je bil v preteklem obdobju sprejet program idejnopolitičnega usposabljanja članstva, ki pa je bil zaradi nekaterih objektivnih pa tudi subjektivnih težav le delno realiziran. Že nekaj časa je namreč potekalo od zadnjega seminarja za novosprejete člane ZK, čeprav se je ravno v tem obdobju povečal interes delovnih ljudi in občanov za vstop v ZK in so osnovne organizacije ZK v tem obdobju sprejeli precej novih članov. Med novosprejetimi je precejšen odstotek mladih ljudi, katerim je nujno potrebno omogočiti ustrezno in z njim prilagojeno idejnopolitično usposabljanje, kajti le tako bodo kos nalogam in obveznostim, ki so jih kot člani avangardne organizacije delavskega razreda dolžni izvajati v svojem okolju na delovnem mestu ali v krajevni skupnosti, kjer živijo.

Ravno tako se kaže velika potreba po idejnopolitičnem uspodabljanju vodstev osnovnih organizacija ZK, katerim bo v bodoče potrebno na tem področju posvetiti veliko večjo pozornost.

Že večkrat je bilo ugotovljeno, da so za realizacijo programov idejnopolitičnega usposabljanja zagotovljena dovolj velika finančna sredstva in da je veliko večji problem zagotoviti dovolj ustrezno usposobljenih ljudi, ki bi bili v konkretni sredini nosilci idejnopolitičnega usposabljanja.

S ciljem, da bi v občini pridobil več usposobljenih ljudi za uspešnejše delo v samih OO ZK, je komite OK ZK v sodelovanju z Medobčinskim študijskim središčem Politične šole CK ZKS že v lanskem letu organiziral na Vrhniku oddelek Dopisne šole marksizma.

Dopisna šola se je že uveljavila kot nova oblika idejnopolitičnega usposabljanja v zvezi

komunistov Slovenije. V ta namen so se v vseh občinskih organizacijah organizirali oddeleki DŠM, ki so vključevali od dvajset do trideset udeležencev. Udeležence so kadrovale osnovne organizacije ZK po dogovorenem ključu.

Izobraževanje v Dopisni šoli marksizma temelji predvsem na individualnem študiju udeležencev. Vsi udeleženci prejmejo ustrezno literaturo za individualni študij, ki jo zagotovi komite OK ZK.

Oddelek se sestaja na študijskih srečanjih, kjer udeleženci poslušajo uvodno predavanje za posamezne teme, oziroma v prisotnosti mentorja obravnavajo vprašanja iz že predelanе snovi.

Oddelek se deli še na več študijskih skupin, kjer udeleženci v razpravi vsklajujejo svoja mnenja, oblikujejo skupna stališča, preverjajo znanje, skratka — predelujejo obravnavano snov.

Program Dopisne šole marksizma je izbran tako, da se slušatelj skozi štiri ločena tematska področja seznanji z osnovami marksizma v filozofiji, sociologiji, politični ekonomiji, z razvojem političnega sistema socialističnega samoupravljanja, z razvojem delavskega gibanja v svetu in s socialistično revolucijo v Jugoslaviji ter z družbenoekonomskimi odnosi v Jugoslovanski samoupravni socialistični družbi.

Po predelanih tematskih sklopovih slušatelji opravijo testiranje, s katerim se preverijo pridobljeno znanje.

Program je tempiran na eno šolsko leto in ob zaključku prejmejo udeleženci potrdilo o uspešno opravljeni šoli.

V lanskem letu je šolo obiskovalo devetindvajset slušateljev, od katerih je štirinajst udeležencev uspešno končalo šolo, kar kaže na to, da so v nekaterih osnovnih organizacijah premalo pozornosti posvetili kadrovskemu izboru kandidatov, kar bo potrebno v bodoče dosledno odpraviti.

V šolskem letu 1978—79 je ponovno organiziran študij na Dopisni šoli marksizma, oddelek z dvajsetimi udeleženci je prilež z delom že v mesecu decembru. Tako lahko ugotovimo, da so prizadevanja ustreznih organov za načrtneje in kvalitetnejše idejnopolitično usposabljanje v organizacijah zveze komunistov precejšnja in da lahko upravičeno pričakujemo, da bomo na tem področju v prihodnje beležili večje rezultate.

R. BEUERMANN

Izobraževanje delegatov

Družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje članov delegacij je sistematično nadaljevanje graditve že začetega sistema izobraževanja in usposabljanja delovnih ljudi ter posebej članov delegacij, ki se je pričelo že v prvem mandatnem obdobju delovanja delegatkega sistema.

Dosedanja praksa je v polni meri opozorila na potrebo po nadaljnjem nenehem ter sistematičnem izobraževanju za delegatke naloge in pravice. Odločitev Republike konference SZDL Slovenije v dogovoru z občinskimi konferencami SZDL o nadaljnji sistematični izobraževanju in usposabljanju članov delegacij v celotnem mandatnem obdobju je odsev potreb družbenopraktike, posebej pa izraz prizadevanja, da v delovanju družbenopolitičnih organizacij in drugih družbenih dejavnikov zagotovimo tudi po tej poti nekatere nujne družbene pogoje za kvalitetno in učinkovito delovanje delegatkega sistema.

Tematski program, katerega vsebino naj bi spoznali člani delegacij, vsebuje 8 tematskih področij:

— Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

— Delovanje delegatke in skupščinskega sistema v družbenopolitičnih skupnostih.

— Zakon o združenem delu in bistvene naloge pri njegovem uresničevanju s posebnim poudarkom na uresničevanju družbenoekonomskoga položaja delavca v združenem delu.

— Samoupravne interese skupnosti.

— Krajevna skupnost in občina.

— Vloga subjektivnega faktorja v naši družbi.

— Družbeno planiranje

— Informiranje in komuniciranje v delovanju delegatkega sistema.

Občinska konferenca SZDL, ki je nosilec akcije izobraževanja delegatov v občini, je že priredila pet predavanj za vodje delegacij in jim preskrbelo temeljno gradivo (Ciril Ribičič: Skupščinski sistem v občini in delovanje izvršilne funkcije v njem, Gojko Stanič: Samoupravna socialistična demokracija), ki jim služi kot pomembek v procesu izobraževanja. Da pa bo celotna akcija resnično uspela, se bodo morali vključiti vsi subjekti odgovorni za delovanje delegatkega sistema. Občinski sindikalni svet je prevzel nalogo, da v organizacijah združenega dela izvedejo seminarje z vsemi delegatimi. Steklo je tudi izobraževanje delegatov v krajevnih skupnostih. Tako bo sredjanja seminarja v Borovnici seminar, in sicer za delegate KS in za "se delegate iz delovnih organizacij te krajevne skupnosti".

OB 22. DECEMBRU — DNEVU JLA

ARMADA REVOLUCIONARNE KONTINUITETE

»Naše oborožene sile — Jugoslovanska ljudska armada in teritorialna obramba — sta dve osnovni oblici organiziranja delovnih ljudi narodov in narodnosti Jugoslavije za oboroženo borbo. To sta konkretni oblici uporabe Marxove ideje o oboroženem ljudstvu na današnji stopnji razvoja naše socialistične družbe, v okvirih sedanjih mednarodnih odnosov. V teh oblikah znano načelo, da je vsak državljan vojak in vsak vojak državljan, dobi svoj resnični smisel in vsebino«

(Tito)

Po svojem mestu in vlogi, po družbenem bistvu, po narodnostnem karakterju, po svoji uteviljenosti v bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti, po sestavi vodilnega kadra, po priravenosti nalogam socialistične revolucije in zgodovinskemu poslanstvu delavskega razreda, ideološko-politični opredelenosti Zveze komunistov Jugoslavije, je Jugoslovanska ljudska armada ostala prav tista armada, kot je bila pred 37 leti. Po stopnji tehnične opredelenosti, po materialnih možnostih svoje moči, po organizacijski in formacijski sestavi, po svoji borbeni sposobnosti pa je danes precej drugačna kot je bila med vojno.

Kot udarni ešelon naših oboroženih sil danes Jugoslovanska ljudska armada razpolaga z najmodernejšo oborožitvijo, z visokim moralnopolitičnim stanjem svoje sestave in se je sposobna postaviti nasproti vsaki agresiji, pa naj pride s katerekoli strani. Strateški cilj naše narodnoosvobodilne borbe je bila nacionalna in socialna osvoboditev jugoslovenskih narodov in narodnosti. Zaradi urenosti teh ciljev je bilo nujno potrebno ustvariti tako vojsko, ki bo lahko kos sovražniku in bo lahko premagala številnejšega in tehnično močnejšega sovražnika.

Izhajajoč iz teh ciljev narodnoosvobodilne borbe in socialistične revolucije, je tovarš Tito izdelal osnovna načela o oblikovanju, razvoju in organizaciji naših oboroženih sil. Ta načela, kakor piše general armade Nikola Ljubičić v svoji študiji »Splošni ljudski odpor, strategija miru«, pa so naslednja:

»Prvo, da gremo postopno in načrtno od najnižjih stopenj vojaškega organiziranja k višjim in da se oborožene sile stalno povečujejo in formacijsko združujejo, da bi se tako čimprej ustvarila organizirana vojaška sila in zgradila sodobna armada, drugo, da se boj razplamti na celiem ozemlju Jugoslavije in da se v borbo čimprej pritegnejo in združijo okoli narodnoosvobodilnega gibanja delavske mnogočice vseh narodov in narodnosti, in — tretje, da se strategijska in operativno-taktična uporaba oboroženih sil stalno usklajuje s stopnjo njihove organiziranosti in razvojem poveljevanja.«

Jugoslovanska ljudska armada se je ustvarila in razvijala v narodnoosvobodilni borbi kot oborožena sila ljudstva, ki se je pod vodstvom KPJ dvignilo v oboroženo vstajo proti okupatorju in domaćim izdajalcem, za nacionalno osvoboditev in socialistično preobrazbo države. Zaradi tega so bili v prvih oboroženih for-

macijah partizanski odredi najbolj smislena oblika vojaške organizacije in vojskovanja. Ko so se opirali na široke ljudske množice, so partizanski odredi v relativno kratkem času dosegli v prvih vojnih letih pomembne vojaške in politične uspehe in tako ustvarili pogoje za formiranje višjih oblik vojaške organizacije in za preraščanje oborožene vstaje v vsenarodno vojno za končno uničenje sovražnika v okupirani domovini.

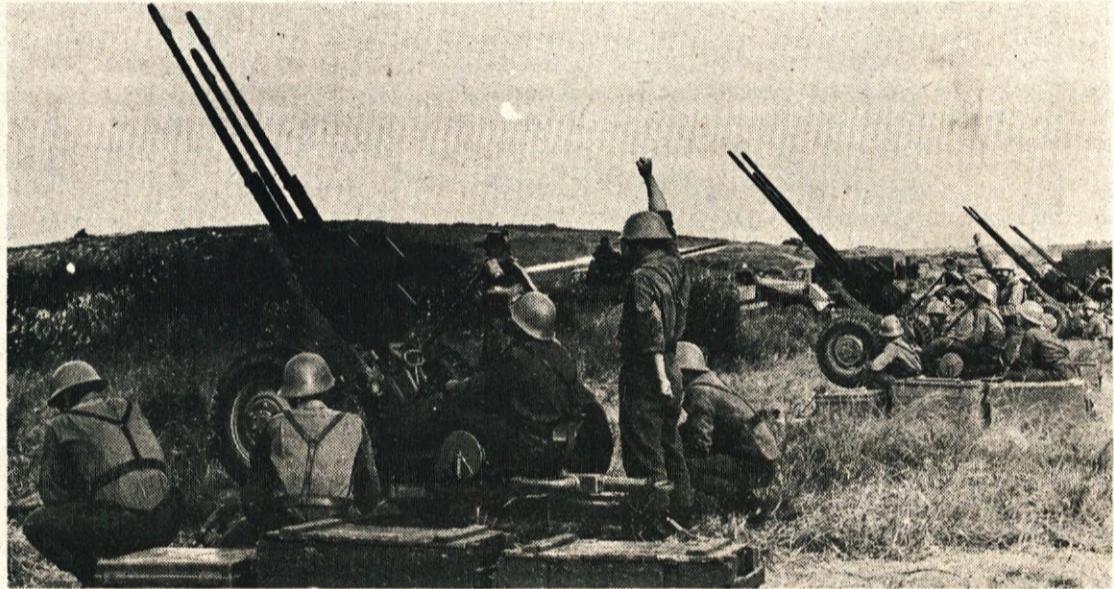
Prelomni trenutek za nadaljnje večanje in učvrstitev oboroženih formacij med NOB je bilo znano septembrsko posvetovanje 1941. leta v Stolcih pri Krupnju, na katerem so bile sprejete pomembne odločitve za izgradnjo, razvoj in organizacijo naših partizanskih oboroženih formacij. Kmalu nato je bila 21. decembra v majhnem bosanskem mestecu Rudo, na tromeji Bosne, Črne gore in Srbije, ustvarljena Prva proletarska brigada kot jedro za na-

Jugoslovanska amrada štela 800.000 borcev, uvrščenih v 52 divizij NOVJ. Enoto NOV in POJ so med vojno povzročile sovražniku ogromne izgube v živi sili in v tehničnih sredstvih in z lastnimi silami, z ogromnimi žrtvami osvobodilne svojo domovino. S tem je naša narodnoosvobodilna borba dokazala, da okupacija neke dežele še ne pomeni konec njene svobode in da ljudstva, ki je odločeno, da se bori in v tej borbi bztraja do konca, sovražnik ne more premagati.

Ko je govoril o skribi naše Partije in o pravilni usmeritvi pri ustanavljanju regularnih vojaških enot, je tovarš Tito med drugimi rekel:

»Komunistična partija Jugoslavije je lahko ne samo organizirala, temveč tudi z uspehom vodila oboroženo vstajo ljudstva, ker je delavski razred dal jedro naših proletarskih in udarnih brigad, ki so postale šole za vodilni kader. To pa je lahko dosegla samo zato, ker se je v najtežjih bojih pravilno usmerila v ustanavljanje regularnih vojaških enot, to je, ustvarila je narodnoosvobodilno vojsko, s katere pomočjo se je že med vojno uspešno borila proti sovražniku, lahko pa je rešila tudi vprašanje oblasti, vprašanje zmage nad reakcijo in ustanovitve nove Jugoslavije.«

Po koncu vojne so tale pred našo armado zelo zahtevne naloge: šolanje starešinskega kaderja, ustvarjanje materialnih osnov za sodobno tehnično

daljnje nastajanje drugih brigad v različnih krajih naše domovine.

Ustanovitev brigad so vnesle novo vsebino v strategijo naše narodnoosvobodilne borbe. Ko so kombinirale svoje delovanje s partizanskimi odredi, s primernim združevanjem in z manevri, so bile močnejše od sovražnika in so držale velik del osvobojenega ozemlja. Uspehi brigad so omogočili oblikovanje divizij in korpusov konec leta 1952, tako da je pred koncem vojne

opremo in modernizacija sil. To pomeni, da je bilo treba iti od začetka. Naša industrija za potrebe oboroženih sil danes izdeluje vse od lahkega strelkega orožja do sodobnih reaktivnih letal, artijskih orožij, ladij, torpednih čolnov in podmornic.

Za potrebe naših oboroženih sil dela danes veliko število strokovnih inštitutov, starešinski kader pa se šola v visokih šolah. Usposabljanje je v naši armadi prilagojeno sodobnim razmeram vojaških sestav pa je vedno bolj izobražen,

kar omogoča doseganje vedno večjih rezultov pri vsakodnevni urjenju in vzgoji.

Pripadniki naših oboroženih sil so v popoldobiju razvijali in negovali vse lastnosti naših revolucionarne armade. Rojena v ognju revčvrsto povezana z ljudstvom, je naša amrada ostala še vedno ista, kot včeraj, kot v vojni, in potrdila nepreklenjen revolucionarni karakter, ki ni mogla biti zunaj razvoja naših socialističnih družbenih gibanj in odnosov. V njenih notranjostih in v življenju je ustvarjena skladnost, vsepravnimi spremembami, z delavskim dom in z ZKJ na čelu, in z večnarodno sestavo naše samoupravne skupnosti, kar je omogočalo njena enotnost in borbeno moč nenehno jata in bogatita z novimi kvalitetami.

V preteklih 33 letih so Oborožene sile domovine izredno veliko prispevale k izgradnji domovine. V tem dinamičnem socialističnem razvoju so pripadniki JLA v našem obdobju zgradili in obnovili več kot 5.000 km cest in 1100 mostov. Samo med devetim in enajstim kongresom ZKJ so v državi zgrajeni preko 500 km vodotokov, 145 vodnih objektov, pogozdenih kot 2200 hektarov pogorelih površin. Vse vodotovyalnih reševalnih akcijah in pri elementih nih nešrečah je pomagalo več kot 50.000 krovov in starešin. Za potrebe našega gospodarstva je bilo v naši armadi do danes usposobljeno več sto tisoč voznikov motornih vozil, specialnih strojev, mehanikov, vezistov, čarjev, mornarjev in drugih.

Naše oborožene sile se grade in se razvijajo v okviru sistema splošnega ljudskega odporja, revolucionarne strategije in samoupravne državne prakse. Utemeljen na velikih izkušnjah NOVJ, na samoupravnih socialističnih odnosih, predstavlja sistem splošnega ljudskega odporja, v katerem naše družbe na vojno in obrambo doberi. Ljudska obramba je postala stalna nalogica samoupravne družbe in kot tako predstavlja vojaške organizacije, v katerih se popolnoma srušujejo samoupravne pravice in dolžnosti vseh ljudi, državljanov, družbenopolitičnih skupin in delovnih organizacij za obrambo domovine.

V preteklih 37 letih se je Jugoslovanska armada razvila v silno udarno moč ljudske revolucije, v oboroženo silo, ki je uspel v vojsko okupatorja in njegovih pomagačev. Danes slavimo 37-letnico naše armade, v leta kongresa in znamenitih jubilejev, danes ugotovimo, da je v tem razvojnem obdobju naša armada na svoji poti razvoja dosegla mnoge rezultate. Pod neposrednim vodstvom svojega vrhovnega komandanta, generala Tita je zrasla v silno in sodobno moč narodov in narodnosti in je sposobna, z ostalimi sestavinami oboroženih sil čuvati svobodo, mir in neodvisnost.

S. NIKI

kurirji in vezisti

Končno sva le dočakala tisti zadnji dan, ko se bo javka ponovila. Kar naprej sva pogledovala na uro, ki jo je imel MIRO, in oprezala. In okoli desete ure se je na robu prikazal postaven partizan z rdečkasto brado-komandir TV 17 MALAVAŠIČ Frenk-MATEVŽ. Ne da se popravi tega srečanja in najine rešitve.

MATEVŽ nju je odpeljal na karaulo. Res je ne bi našla, četudi bi jo poskušala iskat. Zemljanka je bila dobro prikrita tam v gozdu pod Malim Jesenovcem. Zunaj pri ognjišču se je smukal najin stari znanec kurir STRNAD in nekaj pripravljal za kuho. Obje smo se in si voščili novo leto. Res smo verjetno izgledali kot mala družinica, ki se je po dolgem času našla pri domaćem ognjišču in klepetu, spreševanja in pojasnjevanja je bilo, kot že dolgo ne.

STRNAD je takoj »pristavil« lonec in nama kmalu postregel s črno kavo. Odkrito povem, ko sem popil lonček pripravljene kave, sem imel občutek, kot da pijem pravo kavo. Pil sem z užitkom, kot še nikoli in ko sem popil, se mi je zdelo, kot da bi pojedel celo kosilo. Šele STRNAD mi je posnal, da je kava navadna »proja«, ki jo je kurirjem priskrbel na juna sodelavka SOVA, da je slatkana le s saharinom, pa me skoraj ni prepričal.

Tako sva z MIROM prispela v svojo novo enoto in tega prihoda na TV 17 ne bom nikoli pozabil. Že prve ure sem opazil in tako je bilo tudi kasneje, da tu prevladuje pravo partizansko to-

variščvo. MATEVŽ je bil vedno enak z nami ostalimi borci, njegova odgovornost komandirja se je opazila le takrat, ko nam je dajal naloge. In še nekaj me je ob prihodu v karaulo presenetilo? Na bližnjih vejah smrek so viseli kar štirje ustreljeni srnjaki, tako da sem nehotel pomisliti: »Tudi lačni ne bom!«

Tako pripoveduje MATIČEK, takrat še mlad kmečki fant, delavec, izučen mizar, doma iz Ulake pri Blokah. V gozdovih za Ljubljanskim vrhom se je pričela njegova pot TV kurirja, ki jo je potem opravljal vse do osvoboditve. Na TV 17 je deloval kot kurir do kapitulacije Italije, nato pa je bil premeščen na TV 10. Naše kraje, Vrhniko in njeno okolico, predvsem pa mnoge tedanje vrhnische aktiviste, dobro pozna in se njihovega sodelovanja s kurirji že živo spominja.

Njegovega soborca iz tistih dni zamujene javke pod Kamnim vrhom SOBKO MIROTA ni več med živimi. Nekaj pred kapitulacijo Italije je bil iz TV 17 premeščen v Suho Krajino. Proti koncu leta 1944 je kot kurir padel v belogardistično zasedo pri Žužemberku. Rafali mitraljezov izdajalske držali so ga prerešetalni na njegovi kurirski poti le do brega pol leta pod osvoboditvijo. Omahnil je za vedno.

MIRO je bil domačin iz Cerknice in partizan od maja 1942, v ta krat znani MILANOVI četi nad Strmecem v bližini KOŽELJŠKEGA LOGA. Dobro je poznal teren, kraje in ljudi na notranjsko-cerkniškem področju, zato je bil tudi razpostavljen za kurirja TV 17. Med roško ofenzivo in po njej vse do ustanovitve Šerčeve brigade je pripadal 3. četi tedanjega LUKOVEGA BATALJONA, ki sta jo vodila MRLAKOV Jože iz Bistre in GOLCARJEV Janez iz Verda. Do septembra 1942 je imela ta enota svoje taborišče v Simonovi gozdni parcelli v Bodič vrhu, nedaleč od tedanje slovenske koče Bukov vrh. Kraj taborišča je danes spominsko obeležen. Takrat je bila v partizanih celotna SOBKOVKA družina: brat IVAN, tudi oče in mati, čeprav že oba precej v letih.

MIROV oče, klicali smo ga Stari Sobko, je bil po rodu Čeh. Po prvi svetovni vojni se je naselil v Cerknici. Po poklicu je bil čevljarski. Imeti v enoti lastnega čevljarskega je bila za tiste čase prava sreča. Milanova četa je tako srečo imela. Sobko je kar naprej kralj luhnje partizanskih čevljev in ni bilo ne konca na kraju teh čevljarskih opravil. V svoji bojni opremi je poleg stare avstrijske puške nosil tudi najpotrebnije orodje: čevljarsko taco, »knefetro«, šilo, čevljarski nož, kladivo, klešče in seveda nekaj malega osnovnih čevljarskih potrebsčin. Lesenih klincev, žebličev, čevljarske niti za izdelo-

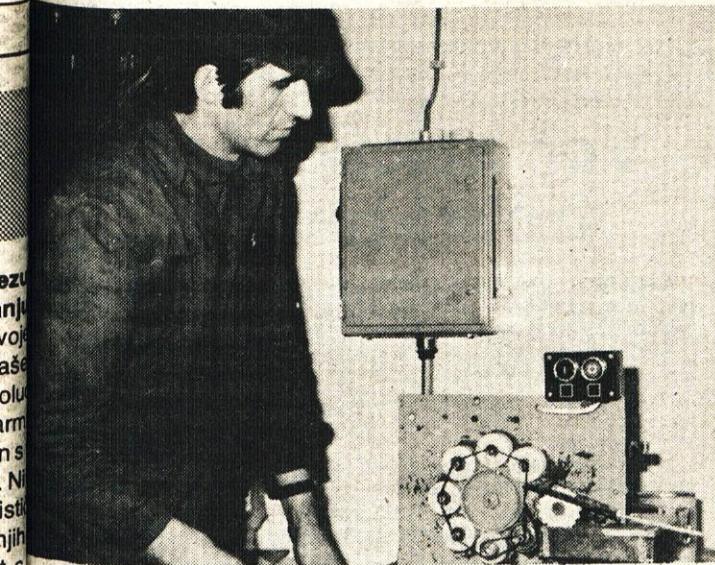
vanje drete, raznih namazov in premazov, predvsem pa usnja in plavot mu je vedno primanjkovalo. Partizani pa kar naprej razvijajo.

Jesen 1942 sta SLAVC in intendant JANOŠ prinesla transmisijo. Na Tomšičevi žagi v Gradišču na Vrhniki, skoraj na rišču močne italijanske postojanke v Polakov fabriki (današnja fabrika) sta material zaplenila, da bi borcem priskrbel nove podplate in hove dotrajane čevlje. Danes žage ni več, tu so sezidani moderni novanjski bloki. Podplatni iz takoj udelanega jermenja so bili trdne, pečni, zlepa se niso raztrgali, le kakšnih koli žebličev, razen le klincev, niso prenesli. Še tako dobro okovje na takih podplatinah je vse bolj podprtih na partizanskih marših, po razmora zaledenelem terenu, si lahko predstavljamo. Takrat ni bilo možnosti in srečen je bil tisti, ki je tako jermenaste podplate splohnil. Vseeno so bili boljši, kot da hodiš bos ali z v žakljeve cunje ovitimi. Partizanski čevljarski Sobko je prinešeno jermenje strojno pravilno razrezal v podplate in templance in potem čevljarski materiali ni zmankalo.

Veliko borcev LUKOVEGA BATALJONA se ga še dobro minja. Ko so drugi opravljali svoje vojaške dolžnosti, so hodiли v patrole in izvidnice in druge akcije, si je Sobko na rišču za visokimi skalami uredil svojo čevljarsko delavnico, tam po cele dnevi nabiral po svojih kolesih. Znal se je takoj, odkrito in tovarisko pomenkovati z borci, ki so ga poskrbeli za čevljarske usluge, a njihovim željam ni mogel ugrediti: »Sobko, ti čevljave popravil, res si že bos, pa imam le še dober meter dlan, nobene »flike« in niti enega cveka. Če bodo kurirji kaj prinesli, vam ne bom vse »poftlikal«. Njegova mešanica češko-slovenščine s trdim, pojočim poudarkom in notranjskega narosa bila mnogim v tolažbo, če njihovim potrebam ni mogel ugoditi.

Starega Sobko danes ni več med živimi. Zadnje mesece svojega življenja je nekaj časa preživel tudi pri nas na Vrhniki v novem »Dolinku«. Kljub dobrim oskrbom tu ni vzdrlžal. Vleklo ga je domov v njegovo Cerknico in tam je pokopan. Tudi njegova žena je že umrla, sicer, tedaj že kar lepi, starosti je bila prav tako partizanka. Pomembno je v kuhinji, prala in šivala borcem svoje enote. Oba Sobkovci so v vojni in vse njene strahote nekako preživel in se pretokla.

(Nadaljevanje prihodnje)

Anton Malavašič ob »svojem« stroju.

VENTIVNA DEJAVNOST V IUV

POSPEŠEVANJE PRODUKTIVNOSTI

Na seji delavskega sveta TOZD Usnjarna Vrhnička, s katero so počeli 35-letnico ustanovitve nove Jugoslavije in 8. kongres veze sindikatov Jugoslavije, so nekaterim članom kolektiva podeli tudi priznanja in nagrade za tehnične izboljšave in konstrukcne predloge.

Po krakem čas, odkar velja pravilnik o inovacijah je pokazal, da bila odločitev pravilna, da podobleg izumov in tehničnih izboljšav bolj stimulativno nagrajijo koristne predloge. S temi izboljšavami so racionalizirali dočene faze proizvodnega procesa, izognili so se nabavi dragih kozmetičnih delov iz izvoza in jih predomestili z dokaj enostavnimi in množičnimi deli.

Ciani kolektiva so se aktivno

vključili v iskanje boljših rešitev, vendar želijo, da se še večji krog ljudi vključi v te napore. Prizadevajo si, da bi se inovacijsko delovanje usmerilo tudi na področje tehnologije, kjer so možnosti veliko večje kot na ostalih področjih in tako še bolj pospešili produktivnost in kvaliteto dela.

Nagrade so prejeli Alojz Partl, Andrej Zupančič, Anton Malavašič, Stane Matičič in Milan Pavlin.

JUBILEJ VRATARNE

Leta 1953 je bil položen temeljni kamen za novi lesno-industrijski kombinat v Borovnici. N pobudo Občinskega komiteja ZK takratne občine Borovnica, so to gradnjo izglasovali delavci žege in zaborarne na Bregu na enem izmed svojih stankov. Tako se je začelo z gradnjo novih objektov, temeljni kamen pa je položil takratni direktor LIP Ljubljana Marolt Anton.

Leta 1957 je bila otvoritev nove mizarske delavnice, 8. februarja 1958 pa je bila otvoritev vratarne. Tako letos praznujemo 20 let proizvodnje vrat ali 20 let obstoja vratarne.

Sam začetek proizvodnje vrat je bil zelo primitiven.

O nadaljnjem razvoju vratarne sem imel naslednji pogovor z dolgoletnim šefom vratarne — tov. Rebolom.

Kdaj je bil večji porast proizvodnje in kakšni so bili ukrepi za to?

Leta 1961 je bila nabavljena nova večja stiskalnica za stiskanje vrat — takozvane Mihoma. Kapaciteta je bila 24 kril na uro. Seveda je bilo tu mnogo težav pri ugotavljanju časa stiskanja, kakor tudi sama obdelava. Tako se je obraz vrat vršil na formatni krožni žagi po dolžini in širini. Izvritine za ključavnicu so se izdelale na veržnem razkarju.

Kako je bilo v tem času z delovno silo?

Kar se tiče delovne sile ni bilo težav. Vsa delovna sila je bila iz okoliških krajev in ni bilo večjih težav za priučitev. Ljudje so bili bolj zainteresirani kakor danes, kajti vzpodbujala jih je sila razvoja tovarne, uspeh in želja po večjem osebnem dohodku. Danes ni opaziti posebne zagnanosti pri delu, kajti delovne sile je iz vseh krajev Jugoslavije z različnimi delovnimi navadami ali bolj na kratko delovno disciplino.

Obrez vrat je bil na formatni krožni žagi, izdelava vdolbine za ključavnicu na veržnem rezkarju itd. Kakšen je bil v planu novi ukrep za povečanje proizvodnje?

Že v naslednjem letu (1962) jeseni se je nabavila dvojna

obrezovalka Torwage in stroj za vdolbljenje nasadil Weche. Tako se je povečala proizvodnja in kvaliteta, kajti tako smo dokončno prišli na strojno obdelavo vrat. Začela so se delati vrata Typ LIKO. Ta tip vrat se je izdeloval približno 3 leta, nakar smo prešli na navadne klasične podboje. Proizvodnja se je dvignila na 100 %. Plan je bil 30.000 vrat letno. Zaposlenih je bilo 40 — 50 ljudi.

Kakšna je bila razvojna pot vratarne naprej, na primer v naslednjem letu?

Leta 1963 smo prešli iz stiskljenega slepega in vrhnega furnirja na razne plošče, kar je občutno povečalo kapaciteto kril na stiskalnici in seveda s tem celotno proizvodnjo.

Na prehodu na strojno obdelavo vrat je bil kot smo slišali močan porast proizvodnje. Da bi bila izdelava vrat popolnoma strojna smo se odločili za nakup novih strojev in to večstranski skobelni stroj in večlistna krožna žaga — takozvani amarikanar. Kaj smo pridobili s tem?

Delovna sila je bila vzeta iz vseh delavnic obrata. Težave so bile velike, kajti bili smo brez izkušenj. Vztrajno in pozrtvovalno delo mojstrov in zaposlenih je kmalu rodilo sade in prisli smo na kapaciteto 1400 polakiranih vrat mesečno pozneje pa že 2800 — torej 100 % več.

Kako je bilo s podboji?

Delovna sila je bila vzeta iz vseh delavnic obrata. Težave so bile velike, kajti bili smo brez izkušenj. Vztrajno in pozrtvovalno delo mojstrov in zaposlenih je kmalu rodilo sade in prisli smo na kapaciteto 1400 polakiranih vrat mesečno pozneje pa že 2800 — torej 100 % več.

Kako je bilo s podboji?

Delovna sila je bila vzeta iz vseh delavnic obrata. Težave so bile velike, kajti bili smo brez izkušenj. Vztrajno in pozrtvovalno delo mojstrov in zaposlenih je kmalu rodilo sade in prisli smo na kapaciteto 1400 polakiranih vrat mesečno pozneje pa že 2800 — torej 100 % več.

MARTINČIĆ FRANKO

Obrez vrat je bil na formatni krožni žagi, izdelava vdolbine za ključavnicu na veržnem rezkarju itd. Kakšen je bil v planu novi ukrep za povečanje proizvodnje?

Že v naslednjem letu (1962) jeseni se je nabavila dvojna

NOVO ZGRAJENI STANOVANJSKO-POSLOVNI BLOK S/7 NA KLISU SPREJEL SREČNE STANOVALCE

RAZDELJENI KLJUČI

Organizacije združenega dela in druge organizacije — kot kupci stanovanj v bloku S-7 so tuk pred iztekom starega 1978. leta lahko razdelili ključe 32 težko prizakovanih stanovanj svojim delavcem in občanom.

Organizacije, ki so uspele odkupiti stanovanja v bloku S-7 so naslednje:

- Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnička
- Industrija usnjarna Vrhnička
- Lesnoindustrijski kombinat »LIKO« Vrhnička 1 stanov.
- Služba družbenega knjigovodstva Vrhnička
- Osnovna šola Ivan Cankar Vrhnička
- Osnovna šola Janez Mrak Vrhnička
- Notranjski zdravstveni dom Vrhnička

16 stanov.

10 stanov.

1 stanov.

1 stanov.

1 stanov.

1 stanov.

stanovalcev v krajevni skupnosti in da s svojim aktivnim delovanjem pomagajo krepite in še nadalje razvijati samoupravo na področju stanovanjskega gospodarstva.

Ob koncu je tov. Turk še zaželet vsem srečnim stanovalcem dobro počutje v novih stanovanjih ter srečno in uspehovo polno novo leto 1979.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST VRHNIČKA

Predsednik Izvršilnega odbora Samoupravne stanovanjske skupnosti Marcel Turk je občanom izročil ključe novih stanovanj

Kaj povedo statistični podatki o kraju zaposlitve naših občanov

Zavod za statistiko je v mesecu marcu leta 1977 opravil popis zaposlenih po kraju bivališča in kraju zaposlitve, po strokovni izobrazbi, področjih dejavnosti in po osebnih dohodkih. O tem popisu so sedaj objavljeni prvi podatki, nanašajo pa se na stanje 31. 12. 1976. Med njimi je nekaj zanimivih.

Naši občani so zaposleni v 23. občinah naše republike in v 3. občinah drugih republik. Od skupaj 6.595 zaposlenih občanov jih je izven občine zaposlenih 3.025 ali 45,9 %. V Ljubljani jih je zaposlenih 2.895. Med vsemi zaposlenimi občani je 47,8 % žena, med zaposlenimi v občini 51,2 %, med zaposlenimi izven občine pa 43,8 %.

Zanimivi so podatki o migraciji strokovne izobrazbe.

Stopnja izobrazbe	Od tega zaposleni izven občine		
	Vseh zaposlenih občanov	št.	%
— doktor znanosti	10	10	100
— magister	6	5	83,3
— visoka	176	128	72,7
— višja	196	106	54,1
— srednja	1.017	606	59,6
— nižja	482	291	60,4
— visokokvalificiran del.	272	155	57,0
— kvalificirani delavec	1.903	1.090	57,3
— polkvalificirani delavec	1.341	372	27,7
— nekvalificirani delavec	1.192	262	22,0
Skupaj	6.595	3.025	45,9

Na razpolago so tudi že podatki o migraciji po področjih dejavnosti, vendar nam že navedeni povedo precej. Ob tolkšnem pomanjkanju strokovnih delavcev (o tem govore podatki o nezasedenih delovnih mestih z zahtevnejšo izobrazbo in o neutrenzno zasedenih delovnih mestih) se jih toliko vozi na delo v druge občine. Iz gornjih podatkov tudi vidimo, da je migracija višja, čim višja je strokovna izobrazba.

Zanimivi bi bili tudi podatki o tem, koliko delavcev prihaja na delo v občino in od kod prihaja. Ti podatki še niso objavljeni. Ocenimo lahko le, da je po stanju 31. 12. 1976 prihajalo na delo na našo občino 831 delavcev, saj je po podatkih Skupnosti za zaposlovanje na ta dan bil v občini zaposlen 4.401 delavec.

Res je škoda, da vsi podatki še niso obdelani in objavljeni. Minogim organizacijam in organom bi koristili pri ocenjevanju stanja in pri njihovih odločitvah. Gotovo je, da se migraciji delavcev ne da izogniti, vendar tako velika, kot je v naši občini, najbrž res ni opravljena. Koliko je pri takšni migraciji nepotrebitne izgube časa za potovanja na delo in z dela, koliko je nepotrebni prevozni stroški in koliko je stanovanjskih problemov? So pa še drugi problemi, ki v zvezi s takšno migracijo nastajajo. Zanimiva bi bila analiza, ki bi na takšna in podobna vprašanja odgovorila. Škoda pa je, da so podatki toliko stari (že dve leti) in da še sedaj ni na voljo vseh, ki so bili ob popisu zbirani.

F. ŽUZEK

KRVODAJALCI PROSLAVILI 25-LETNICO

Dvig krvodajalske zavesti

V letu 1978, je minilo 25 let, odkar je bilo pod okriljem Rdečega križa organizirano prostovoljno krvodajalstvo v Sloveniji. Od takrat je krvodajalstvo doživelo neverjeten razmah. Na tisoče ljudi vsako leto prostovoljno in zaston daruje svojo kri za vse, ki jo potrebujejo, ki so v nesreči; za matere v porodniščih, za tiste, ki morajo na operacijo, za žrtve prometnih in drugih nesreč itd. Dolga je vrsta tistih, ki bi brez te dragocene tekočine ne preživeli, ki jih ne bi več videli na njihovih delovnih mestih, ne v krogu njihovih družin. Zato mora biti dolga in sicer mnogo daljša tudi vrata tistih, ki kri darujejo. In teh je, na srečo in po zaslugi Rdečega križa, vsako leto več, kajti tudi potrebe po kri so vsako leto več.

Tudi Vrhnika in tej humani akciji ne zaostaja, nasprotno, lahko je za vugled drugim, saj je na Vrhniki lepo število krvodajalcev in tudi delovne organizacije so za krvodajalstvo pokazale veliko mero dobre volje in razumevanja.

V tem jubilejnem letu so se širom Slovenije zvrstile mnoge proslave,

katerih namen je bil še bolj dvigniti krvodajalsko zavest, dvigniti čut za pomoč bližnjemu, spodbuditi solidarnost med ljudmi itd.

Tudi na Vrhniki je bila organizirana tako proslava, ki je izredno lepo uspela. Proslava je bila v soboto, 25. novembra 1978 v Can-

V Jordanovem kotu hitro rastejo nove hiše. Temu razvoju pa ne sledi komunalna opremljenost. Imajo novo trafo postajo, tudi odvoz smeti je delno urejen. Največji problem je kanalizacija, saj na projekte čakajo že več let. Po prvotnih načrtih naj bi se odpake izlivale v odprt odtočni jarek in nato v Cornovec. To pa je Vodna skupnost zavrnila, ker ni bila predvidena čistilna naprava. Sedaj kaže, da bo projekt kmalu končan in tako rešeno vprašanje kam spustiti odpadno vodo.

Krajani tega kota ne stojijo »križem rok«. Urejajo cesto in zamenjujejo propustne cevi. Peselek za nasutje je plačala KS, delo pa so opravili sami.

Fotografija priča o resnem in pohvale vrednem prostovoljnem delu krajanov Jordanovega kota.

Predsednik KS Log LUDVIK ROŽNIK

karjevem domu na Vrhniki. Bila je skrbno pripravljena, saj so tekle priprave celo leto. Že spomladi je bil formiran odbor, ki je potem vodil priprave in skrbel za nadzorno tudi za nemoteno izvedbo same proslave. Na proslavi so bila podeljena republiška in občinska priznanja najbolj zaslужnim krvodajalcem in organizatorjem krvodajalstva. Priznanja so bila tako republiška kakor občinska.

V kulturnem delu programa je s svojim ubranim petjem poskrbel za prijetno vzdusje moški pevski zbor Parketarne Verd. Nastopili so tudi recitatorji in godbeniki iz osnovnih šol Ivana Cankarja, Janeza Mraka in Borovnice. Krvodajalci in drugi so bili pevci v Verdskem hvalenju, da so se odzvali vabilu in tako veliko doprinesli k temu, da je proslava tako lepo uspela. Izredno toplo so sprejeli tudi recitatorje in godbenike iz osnovnih šol. Lepo so se vključili v proslavo in pohvali iti je treba tudi vodstva šol, ki tako posredno vzgajajo bodoče krvodajalce.

Med krvodajalci, ki so prejeli priznanja so bili tudi takli, ki so darovali tudi 20-krat kri, pa takli, ki so jo darovali trideset in večkrat, vse do takli, ki so jo celo šestdesetkrat. Mnogi pa krv ne morejo darovati, ker so bolni ali prestari, so pa že dolga leta organizatorji in pobudniki krvodajalstva. Prav je bilo, da so tudi ti prejeli priznanja. Tako se bodo vsi še z večjim veseljem oprijeli dela na tem humanem področju.

Priznanja so dobile tudi delovne organizacije. Sest med njimi jih je prejelo republiška priznanja. Finančno so proslavo podprli: Občinska skupščina, IUV in občinski sindikat svet.

Proslave so se udeležili vsi najvidnejši predstavniki občine in s tem dali Rdečemu križu in krvodajalcem polno priznanje. Dvorana je bila načito polna in republiški sekretar RK Slovenije je dejal, da je bila to ena najlepših proslav v Sloveniji ob prilikih petindvajsetletnice prostovoljnega krvodajalstva.

Po proslavi je bila v malo dvorani Cankarjevega doma skromna zakuskica in prijateljski pogovor.

Ob slovesu so si krvodajalci zazeleli: Na svrdenje 19. in 20. decembra na krvodajalski akciji.

IVAN MALAVAŠIČ

SPOŠTOVANI NEZNANI VOZNIK (VOZNICA)!

Se še spominja nedelje, 10. 12. 1978, ko si okoli 19. ure obratal-a svojega jeklenega konjička pred gostilno »Pri Kranju«? O, seveda se! Saj si moral-a dobro občutil sunek, ko si z odbijačem zadel-a sprednja vrata Wartburga na voznikovi strani, ki je stal lepo parkiran ob strani ceste, za drugim avtomobilom. Prepričana sem, da si občutil-a, saj ni tako lahko prestaviti avto, kot si ga moral-a ti, če nisi hotel-a, da bi bila Škoda pri Wartburgu še večja.

Veš, še to naj ti povem, da je Wartburg še zelo mlad — niti leta še nima in je bil do 10. 12. brez »prasko«!

Na koncu se naj vprašam, kaj bi kdo drug od voznikov (voznic) naredil na tvojem ali mojem mestu?

Na tvojem prav gotovo isto... Kaj pa na mojem (bi se odpeljal domov s težkim srcem, kot sem se jaz)?... Taki smo pač vozniki.

PO SESTANKU SZDL V BOROVNICI

Neresni smo
un naša sila
se spremeni nam bo v nič,
če taki bomo,
sapiensa homo
kar brž pobere naj hudič!

Bomo čakali,
da drugi zbrali
se bodo, delali za nas?
Mi godniali
tam za vogali
bomo potihem in na glas.

FRANIČIŠKA CELARC

DELO AKTIVA KMEČKIH ŽENA

Več strokovnega izobraževanja

Decembra so se zbrali predstavnice kmečkih žena na rednem sestanku, kjer pregledajo delo Aktiva kmečkih žena v letniku letu ter naredijo program za prihodnje leto.

Sestanek je otvorila tovarišica Pavla Verbič predsednica aktiva, sklopku KZ Vrhnika in pospeševalna služba že več let uspešno delo. Tovarišica Cilka Umek mentorica aktiva, je nakazala, kako naj bi Aktiv še naprej razvijal, da bi pritegnil čim več žena k sodelovanju vseh področijh.

V preteklem letu je bilo organiziranih več predavanj na temo, so ženam najbolj blizu. Zanimivo je bilo predavanje o uporabi molnih strojev, rabljeni ekonomionca in o zatiranju plevela. Za marec nas je obiskalo Mestno gledališče in dvorana je bila pod zasedeno. Organizirane izlete v Savinjsko dolino se je udežilo okrog 100 žena, ki so z veseljem doživljale to prijetno in izravno ekskurzijo.

Izrazile so željo po še več predavanjih na razne teme, s katerimi srečuje naša žena vsak dan. Želete bi tudi več stikov s kulturo, to obiskov v gledališču in operi, ki bi bila primerna za kmečko ženo. Govorile so se, da bodo organizirale ekskurzijo, ki jih bo seznanila kmečkimi turizmom. V počastitev dneva žena pa bodo odšle na izlet v Kumrovec, kjer si bodo ogledale Titovo rojstno hišo in kraje kmečkih uporov.

V razpravi so žene izpostavile tudi vprašanje starostnega zavrnovanja kmetice. Nekatere kmetice so že starostno zavarovane, vendar jih je še premalo. Temu je vzrok predvsem premajhen čodek na kmetiji.

JULKA FORTUŠ

Najstarejša krajanka Lukovice — Ivana Plešk

Dne 26. 10. 1978 je v Lukovici št. 11, KS Dragomer — Lukovica praznovala visok živiljenjski jubilej 90. obletnico rojstva — najstarejša krajanka Ivana Pleško. V krogu družin sina in hčerke, vnučkov in pravnukov je obujala spomine na pokojnega moža, na trdo živiljenjsko pot v času vladavine Avstroogrške, za časa stare Jugoslavije in na obe svetovni vojni. Spominjala se je tudi prvi let po zadnji vojni, ko je bilo treba obnavljati domovino, opustošeno od vojne, vendar je bilo živiljenje v slobodi popolnoma drugačno. Že dolga leta živi s sinom in njegovo družino v zadovoljstvu in tudi krepka je ter poprime še za marsikatero delo. Ob njenem jubileju sta jo obiskala predstavniki družbenopolitičnih organizacij in KS ter ji poleg priložnostnega darila iskreno čestitala.

Zelimo ji še več visokih živiljenjskih jubilejev.

KRAJEVNA KONFERENCA SZDL Dragomer — Lukovica

Kdaj bo obljava postala resničnost?

Snežinke so se lovile po nebu. Bilo je pusto megleno vreme, ko sem vstopil v mogočno stavbo ob Tržaški cesti. Toplo je bilo v kuhinji tovarišice Konjič Ajše in srčno sem bil sprejet. Vse je bilo pospravljeno, vse na svojem mestu in tako je zmeraj, kadar ima človek priliko obiskati tovarišico Konjičeve. Zagledal sem se v njene oči. Bile so motne, nekam kalne, po pri-povedovanju pa solzne in objokane.

Ajša Konjič se je rodila 5. maja 1929 v Brčkem. V svoji rani mladosti, še kot otrok, je moral-a od doma — služiti si kruh. Bilo je težko, a z marljivo delavnostjo se je prebijala. Ob trdrem delu je spoznala svojega bodočega moža, s katerim sta po poroki 17. januarja 1951 odšla v Ribnico. Vsak po svojih močeh sta delala, ustvarjala in se borila za boljši kos kruha. V svojem delu sta videni boljši jutrišnji dan, ne vedoč, kako težkim uram, polnim živiljenjske krutosti gresta nasproti. Ko sta uvidela, da v Ribnici ni dovolj kruha ranju, sta na jesen leta 1959 prišla na Vrhniko. Treba je bilo začeti znova. Nikogar nista poznala, le nekaj malega je bilo prihrankov, a hrepenjenje po boljšem živiljenju ju ni pustilo obupovati. Tovarišica Ajše je vztrajno iskala stanovanje, dasiravno mnogo dni zman. Ničkoliko noči je trudna prebedela, na koncu koncev pa sta z možem našla skromno stanovanje na Stari cesti št. 7. Zaprtata bila med debelo vlažno zidovje. Okna in vrata so bila preperela in kurjava v stanovanju nekaj neznanega. Sanitariji ni bilo in zato hlopot te je omamila, kadar si vstopil. Trinajst zim so šipe krasile bele rože, ki jih je risal mraz, a nihče se ni vprašal, kako shajata, kako vendar moreta živeti v takih razmerah.

Nihče ni viden zgarančen rok tov. Ajše, nihče ni hotel videti žalostne strani njenega obraza, toda radi so jo imeli vse, ker je znala delati marljivo kot čebela. Leta 1962 se je tov. Ajše zapo-silila v vrtcu, sprva kot snažilka, pozneje kot varuška. Mnogo generacij vrhniških otrok je šlo skozi njene roke, marsikateremu je »oči-stila zadnjico« in ga nahranila; danes se tegota

noče nihče spomniti, le malokdo ji zna biti resnično hvaležen. Ta delovna žena je delala naprej in še danes dela, za vsako delo zna prijeti, akoravno zanjo in za njenega moža še danes ni posiljalo sonce sreče. Sonce kot da noče predeti oblakov...

Zadnjih nekaj let boleha mož, kar je za požrtvalno Ajšo Konjič še ena skrb več. Leta 1975 je bil njen mož invalid III. kategorije, danes pa je 100% invalid. Nobenih dohodkov nima in kdo ve kje in kako bi živel, če ne bi bilo prizadevne, neizmerno potprežljive žene. Medtem ko si mnoge matere privoščijo zabavo ali počitek, ponavadi tovarišica Konjičeva pridno dela. In prav tu je problem. Dasi-ravno je stanovanje ob Tržaški toplo in urejeno, ima cel kup pomankljivosti. Mnogo premajhno je. Kopalnice ni nobene in lahko si mislimo, koliko volje mora imeti žena, da ne pusti moža, 100% invalida, neumitega ali v nemarnosti. Čevlji so v vrsti lepo zloženi, obleke visijo na okenjskih kljukah ali stolih, ker pač ni prostora, kamor bi jih lahko obesila. Stranišče je po zaslugu delovne Ajše lepo urejeno, akoravno ga uporablja več ljudi, med njimi tudi taki, ki ne poznajo vseh človeških manir.

Kopalnica, ki je ni, premalo prostora in mož invalid, ki bi moral imeti prostor zase, so vzroki, da je tovarišica Konjičeva pred tremi leti oddala prošnjo za novo stanovanje. Namesto dejanj je vrhniška stanovanjska skupnost ostala pri obljabah. Vsako leto so obljabljali stanovanje in vlečli tovarišico Konjičovo za nos, dalli in storili pa niso ničesar. Seveda, letos je bila povsem ista pesem: »Od stanovanja nič, obljava, drugo leto sigurno! pa je zoper obveljala. Delovna žena nima časa preudarjati vsako zavrnjeno prošnjo in se ni pritoževala, temveč je znala potpeti in čakati. Debele solze so ji tekle po licu, ko mi je pripovedovala, kakšne igre se gredo na vrhniški stanovanjski skupnosti, pokazala mi je svoje

zgarane roke, mož invalida in ugotovim sem, kako preobremenjena je.

Letos so ji sicer ponudili stanovanje v solidarnostnem bloku, ki je bilo že rabljeno. Velikost je bila 36 kvad. m če bi mož hotel imeti svoj prostor, bi morali pregraditi dnevno sobo. Bilo je že skoraj vse domenjeno; a ko je tovarišica Konjičeva uvedela, kaj so dobili drugi prisilci, se je stanovanju odpovedala. Povprašal sem predsednika SS Vrhnika tovariša Marka Isteniča, kako je s tem stanovanjem in kako z obljabami. Dejal je: »Tovarišica Konjičeva ne moremo dati enakega stanovanja kot drugim, ker takega pač nimamo. Sicer je tudi to, ki smo ga ji nudili dobro, samo pregradili in obnovili bi ga. Zakaj nismo dali v to stanovanje katere drugih družin, je pa težko vprašanje.

Sicer pa, ona je prosila, da bi bila kje v pritličju zaradi moža, a takih želja ji trenutno ne moremo izpolniti. Drugo leto pa bodo tako stanovanja in prepričan sem, da ji bodo ustregli...«

Tako je končal tovarišica Konjičeva vranje, kaj na stanovanjski skupnosti so že tri leta prepričani, da bo tovarišica Ajša Konjič dobila stanovanje, pa ga še danes ni. Očitno je, da žena, ki že od leta 1962 dela v vrhniškem vrtcu in ki ima za seboj obilico težkih ur živiljenja in le malo srečnih, ne zasluži stanovanja?! Povsem jasno je, da je s svojim delom na našem kraju ogromno zapustila, grdo pa je, da v naši občini delovnemu človeku tako malo nudimo. Vsi znajo izkoričati samo delovno silo, le malokdo pa naredi odločilen korak, da se delovnemu človeku nudi vsaj osnovne pogoje za človeško živiljenje. Naj se zamisli, kdor ima svoje stanovanje, ali je ta odnos do žene pravičen ali ne? Vsekakor, da ne...

Tovarišica Ajša Konjič dela dopoldne v vrtcu, potlej doma skuha mož kosilo, nakar gre po-poldne pospravljati kulturno skupnost za 150 tisočakov, po osmih uri zvečer pa pospravlja še glasbeno solo za 120 tisočakov, vsak dinarček spravi na kupček, za stanovanje pravi, v upanju seveda, da bo v naslednjem letu obljava postala resničnost.

Vsekakor razumem tudi stanovanjsko stisko na Vrhniki, vseeno pa ne morem mimo njenih prosečih oči, mimo delovne postavice tovarišice Ajše Konjič, ki ji zapiram vrata v lepše živiljenje. Težko je, če se človek počuti kot izmeček sodobne družbe, polne ljudi, ki

hočejo imeti svoj »prav«. Ta njihov »prav« tudi ta, da tovarišici Ajši Konjič lahko drabljeno stanovanje, ki ga naj bi pregradil namožili prostore, medtem ko se drugi prisilcem kaj takega ne more zgoditi. Pohi gre vrtcu, ki se je zavzel za stanovanje t... Ajše Konjič, čeprav bi lahko napravili še v... saj žena, ki toliko let dela »dobro stvar« v... čini, stanovanje resnično zasluži.

SAMOUPRAVNA STANOVAJNSKA SKUPNOST JE SPOROČILA

Izvršilni odbor skupščine Samoupravne stanovanjske skup

Novoletni teden v Cankarjevem domu

rav nenavadno, kako hitro je bil zadnji teden pred novim letom. Malo slabega vremena, potov uginjanje ali bo sneg za estrovo, obračuni za leto, ki izteka, številne voščilnice z enim željam, nakupi in dolga, kje bomo preživel zadnjo, so gotovo botrovali našemu utju ob prelomnici starega v letu.

a naše najmlajše je bil dedek iz vrtca ali v šoli, pri mamicu, očku, pa morda še kje, prav ovo največje veselje in ponino doživetje. V svetu otroške toliko lepega in iskrivega sutja, da bi ne smeli kar tako no novoletnega veselja naših mlajših. Dedkova častitljivost dobrohotnost, s katero ponudi okom bonbone ali jim da darianstan malčkom še dolgo v lepšem spominu.

V Cankarjevem domu so se danji teden vrstile predstave za otroke. V prostore, ki so jih okrogle, Tatjana, Jože in Brane, v ponedeljek prvi prišli »vrtci«. Vsi, ki so le bili sposobni trden korak, so si ogledali ke, dramsko igrico i risanke. Av tako so si lutke, dramskeice in risanke organizirano ledali otroci na razredni stopobeh osovnih šol; predstave si lahko ogledali tudi učenci vih razredov. Gotovo vas zama, kdo se je predstavil na Cankarjevega doma poleg tkovnega gledališča Jože Šengav iz Ljubljane? Dramska upina osovnne šole Janeza Šaka, ki jo vodi Mirjam, sestavijo pa učenke višjih razredov, uspešno predstavila dve amski igriči in sicer Revolucijo kraljestvu bombonov in Daco naloga na potepu. Skupini uspelo z resnim delom in srošeno ogro ustvariti prijetno novoletno vzdušje še v krajevni upnosti Blatna Brezovica, v ajevni skupnosti Borovnica in v

Cerknici, kjer so imeli dve predstavi.

Tudi na razredni stopnji so pravili prijetno presenečenje. Neukrotljivi navihanci, na »premieri« pa pravi igralci, so se pod prizadevnim vodstvom tovarišice predstavili v igrah Krivi dinar in Petrov pujs.

Prav prijetno, na koncu že ne-pogrešljive uvodnike na klavirju, je pripravil Blaž. Slišali smo lahko vrsto znanih melodij, poleg teh pa gotovo še katero njegovih.

Učenci osovnne šole Ivana Cankarja so tudi pripravili novoletni program in z njim obiskali otroke v KS Zaplana in v temeljnih organizacijah združenega dela.

In dedek Mraz! Kako pa je bilo z dedkom Mrazom? Najprej težko! Kako in kje dobiti človeka, ki bo pripravil ves teden prežeti v Cankarjevem domu, vse popoldneve v tem zadnjem tednu, ko vsak skuša nadomestiti zamujeno in poskrbeti za kar najboljše počutje, v času, ko še iščeš kaj izvirnega za darilo ali za pod zob in, ko nehote že cel teden praznjuješ in se veseliš! Na uho naj povem, da smo morali imeti kar tri dedke, da so lahko obdarili otroke v Cankarjevem domu, v KS Podlipa, v KS Ligojna in KS Sinja gorica. Stane Št., Jože in Tomo so osrednjo osebnost novoletnih dni in otroških pričakovanj predstavili dobro in vso resnostjo, ki sodi k tej vlogi. Mislim, da je prav, da to povemo in tudi vrednotimo. Ob tej priložnosti naj se zahvalim še vsem tistim, ki so s svojim sodelovanjem pripomogli, da je praznovanje potekalo brez večjih spodrljajev.

Ob slovesu mi je dedek Mraz povedal še tole: »Naslednje leto bi rad vsem otrokom prinesel enaka darila, ker imam vse

enako rad. Po enaindvajsetih slovenskih občinah je že tako, če bi bilo naslednje leto tudi pri vas tako, bi bilo hudo prav!

Pa nasvidenje, otroci!«

Ob rob novoletnemu vzdušju pa še tole: v torek, 26.12. 78 ob 20. uri je v Cankarjevem domu gostoval TRIO LORENZ. V dvanasi sedelo trinajst (13) ljudi. Uvodnik se je glasil takole:

»Pozdravljam vas... bratje Lorenz so koncertirali že po vsem svetu... odlična igra... bleščeče ocene... polne dvorane... priznanja... Tokrat je vsebina temeljito pripravljenega uvodnika izveneta, kot ironija in oster posmek izvajalcem, PREDVSEM PA Vrhni in Vrničanom. Taki smo: ti, jaz in oni!

In zakaj tako?! Najbrž premalo znano ime — LORENZ, ali ne?

M. R.

SPOMINI NA STRICA

V spominih na otroška leta mi pogosto oživita podobi mojih dveh stric, strica Toneta in strica Johana. Bila sta polbrata mojega očeta. Vendar strica Johana nisem tako pogosto videla in se ga ne spominjam tako dobro. Tisti pa, ki so strica Johana dobro poznali pravijo, da je njegov edini sin Janez prav takšen. Stric Johan je z družino živel na Drenovem griču.

Oba, stric Tone in stric Johan sta med vojno darovala svoji mladi življenji za domovino. Stric Johan je umrl v taborišču smrti nekje v Nemčiji. Usoda strica Toneta pa je bila drugačna in tesno povezana z ljudmi in okoljem naše vasi. Zato se mi je še volj globoko vtisnil v spomin.

Stric Tone je bil dobrega srca. Vedno je bil nasmejan in dobre volje. Jemal me je v naročje in bila sem vsa srečna, kadar je prišel. Spominjam se tudi njegove poroke in kako sta z ženo Ivanko prihajala iz Dražomerja domov k materi in seveda tudi k nam. Bila sta srečen mlad par, kovala sta

načrte na bodočnost in se veselila življenja. Moj oče Jim je tudi dal svet za hišico in pričela sta graditi.

Potem pa je kar iznenada postalo vse drugače. Prišla je vojna. Ljudje so postali tisti in zaskrbljeni. Tudi stric Tone ni bil več tako brezskrbno vesel kot včasih. Kadar sem mu posebela na koleni, je bil tih in zamišljen, ni mi več obeta, da mi bo naredil lepo lakaste čeveljčke, tiskne, kot jih ne bo imela nobena druga punčka. Vedno pogosteje je prihajal domov v Bevk k materi. Z materjo sta imela skrivne pomenke in zmeraj se mu je mudilo naprej. Z veliko težko torbo v roki je odhajal. Večkrat me je tudi poslal, da naj pogledam, če so kje v bližini hudi možje s puškami. Ker smo se Italijanov vsi bali, se mi to ni zdelo prav nič čudno. Potem je ponavadi izginil za vrtovi. Dzaj pa nem, zakaj se je prav on še bolj bal od nas. Hodil je v Bevško šolo, kjer je šival in kraljal čevljje za partizane. Zato se je zelo bal izdaje. Zgodilo se je česar se je najbolj bal. Ko je hotel nekega dne po opravljenem delu oditi iz šole domov, so šolo obkličili Italijani. Vendar mu je posrečilo, da se je prebil skozi gost sovražnikov obroč in zbežal. Tekel je čez

obronke njiv za šolo in pribeljal do domačega travnika »Žaloke«. Tam pa so ga pokosili številni sovražniki streli. Ni samo slovenske zemlje ali zemlje njegove vasi pojila njegova mlada kri. Na grudi svojega rodnega doma je pustil živiljenje in jo pokropil s svojo krvjo. Kadarkoli smo ili in smo še na tem travniku, vedno vidim strica Toneta, vsega prestreljenega s široko odprtimi in začudenimi očmi.

Tam pa, kjer naj bi stala njegova hišica, so razpakali cementni temelji. Žasuli smo jame med pregradami in zaorali čez. Spet je samo njiva »Zaježami«. In zdi se, kot da nikoli ni bilo strica Toneta ali pa učiteljice Sivke, ki je bila tudi ujetna tistega nepozabnega dne 25. 8. 1942.

In kot da ni bilo vseh tistih premognih žrtv vseposod po naši domovini. Živiljenje teče dalje in mudi se nam, mi pa tako radi vse to pozabljamo. In vendar niso pozabljeni. Njihov skupni grob na Drči, kjer poleg strica Toneta in učiteljice Sivke počivajo še mnogi drugi, krasni mogični spomenik. Posebno ob dnevu mrtvih in rojstnem dnevu naše republike, devetindvajsetem novembra, spomin nanje vedno znova oziviti.

Tudi v Bevkah pred spominsko ploščo pionirji in mladina ob vseh pomembnih praznikih naše domovine prizijo lučke v njihov spomin s cvetjem krasijo spominsko ploščo.

Po vseh cestah naše lepe domovine so ljudje obuti v prelepe čevlje strica Toneta. Ni umrl zaman, saj je v polni meri izpolnil obljubo, dano malemu otroku.

FRANI JAPELJ

ZANIMANJE ŠOLSKE MLADINE ZA ČIPKARSKO RAZSTAVO

Več pozornosti čipkarstvu

Pred kratkim je bila na Vrhni razstava kljekljane čipke. Razstava je bila tri dni v Domu upokojencev, priredila pa sta jo podjetje »Dom« ter Odkup. posl. Vrhni, ki obstaja na Vrhni že 20 let. V teh treh dnevih se je zvrstilo okrog 950 obiskovalcev. Neveč je bilo šolske mladine, ki je v velikim zanimanjem ogledovala prelep izdelke. Ni pa bilo med obiskovalci starejših občanov; klub obvestil v Delu in po radiu ter plakatom izgleda, da se mnogi ne zavedajo, kako pomembna je ta dejavnost v domačem in svetovnem merlu. To je pač umetnost, ki jo pozna ves svet, izdeluje pa kljekljane čipke le malo držav, med njimi je na prvem mestu Jugoslavija. O tem pričajo številne diplome in priznanja, ki jih je dobila naša klekljana čipka na svetovnih razstavah. Veliko zasluga za te uspehe ima prav podjetje »DOM EXPORT«, ki dojavlja iz inozemstva potreben sukanec ter izvaja izdelke, ki pomenijo milijonske devize. Na stotine naših žena in deklet se trudi, da ohranja to umetnost.

Namen te razstave je bil približati ljudem delo, ki je med vsemi ročnimi deli nekaj posebnega. Zato bi se res vsi morali potruditi, da se to

delo ohrani in tudi dobi med nami mesto, kot mu pripada. Marsikaj bo še treba storiti, da se zagotovijo boljše cene, možnost zavarovanja delavk in v šolah več načrtnega pouka v krožkih. Le tako še imamo upanje, da se to ne bo izročilo, kot mnogi že obetajo, nihče pa ne ukrepa. V resnici še ni prepozno, le več bi moral storiti naša družba.

Je pa to delo tudi s socialnega stališča velikega pomena. Samo v podjetju »Dom« dobito klekljane za svoje delo več kot 130 milijonov din na leto. To je velikanska podpora vsem tem delavkam, ki so večinoma že ostarle ter socialno ogrožene. Pred kratkim so se cene dvignile za izdelke do 30%, tako da bo ta številka še narasla. Upam, da se bo le marsikdo zamislil nad tem, da čipkarstvo le ni tako nepomembno ter zasluži več pozornosti posebno sedaj, ko se pripravljamo za pouk v šoli in morda tudi za starejše, če bo dovolj prijav.

JULKA FORTUNA

Objavljamo tudi številko vstopnice, ki je bila izrezbana in katere lastnik se še ni javil. To je št. 198. Nagrajenec naj se oglaši na naslov: Julka Fortuna, Smrečje 6.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE

Amon M. & S. Koritnik: Gradnja in preureditev hlevov

Bavcon L.: Kazensko pravo

Bajec V.: Jagode

Brehm A. E.: Velika knjiga o živalih,

živali

Bunc M.: Marketing v združenem delu

Černelič D.: Alergia

Filipič L.: Gledališče, kultura, družba

Graef U.: Pletem in kvačkamo

Jerma F.: Iz filozofije znanosti

Kardelj E.: Izbrani teksti

Kmetijski priročnik

Kolar N.: Programske smernice predšolske vzgoje v krajevni skupnosti

Krojim in šivan v burdo

Mali ekonomski leksikon

Mc Whirter & S. Greenberg: Guinnessova knjiga rekordov

Makarovič M.: Kmečko gospodarstvo na Slovenskem

Mrhar M.: Popravila kmetijskih strojev

Munitić R.: Obdobja jugoslovenskega filma

Rotar J.: K umevanju pripovedništva

Rozman V.: Delovna razmerja v združenem delu

Šetinc L.: Temelji samoupravnega sistema informiranja

Šetinc F.: Dialektika v razvoju sistema socialističnega samoupravljanja

Ster J.: Morala za vsakdanjo rabo. Temelji filozofije marksizma

Zdravnik v hiši

Muster M.: Snežek

Makarovič S.: Mačja predilnica

Pavček T.: Juri Muri v Afriki

Snoj J.: Hišica brez napisa

Spomin na otroštvo 2

Suhodolčan L.: Piko Dinozaver

Vujačić M.: Kako dremljejo krokodili

Prevodi:

Ajar E.: Živiljenje pred seboj

Bronte C.: Shirley

Christie A.: Mačka med golobičkami. Héroulovi podvigi. Nič ni tako skrito

Cialente F.: Štiri dekleta Wieselberger

Fischer M. S.: Hiša dragoncev

Heinlein R. A.: Tuje v tuji deželi

Hilbert V.: Pavji ponos

Heller J.: Nekaj se je zgodilo

Kapor M.: Foliranti. Zapiski neke Ane

Lewis S.: To se pri nas ne more zgoditi

Lagerkvist P.: V gosteh pri resničnosti

Merle R.: Vojna

Paretti S.: Čarodejna ladja

Raes H.: Zapisani usodi

Rey P.: Operacija OUT

Scaduto A.: Bob Dylan

Sands F.: Charli in Oona

V srbohrvaškem jeziku:

Buck P. S.: Živa trska, Tri kćeri gospode Lijang. Posnito srce, Božji ljudi, Mandala, Jedan brak, Skriveni cvet, Drugovi bogovi.

LEPOSLOVJE

Mladinsko:

Acquah I. & T.: Zajec in tri opice

Albrecht V.: Lupinica

TEK REPUBLIKE

ŠTEVILNA UDELEŽBA

Tako kot vrsto let nazaj, je tudi letos ZTKO Vrhnik organizirala v počastitev dneva republike »TEK PO ULICAH VRHNIKE«. Kljub hladnemu in meglemenu vremenu, se je teka udeležilo presestljivo veliko število tekmovalcev-rekreatorjev. Nastopili so tekmovalci: ŠŠD Polet OŠ H. Bračiča (Bistrica pri Tržiču), ŠŠD Ivan Cankar Vrhnik, ŠŠD Janez Mrak Vrhnik, ŠŠD Borovnica, Osnovne šole Šmartno pod Šmarno goro, Gimnastična sekacija OŠ Vlde Pregarc Ljubljana, Partizan Pirniče, Slnikat OŠ Janez Mrak Vrhnik, Parketarne Verd, Beleške Ljubljana, Tiskarne MK Ljubljana, Partizan Grosuplje, IUV Vrhnik, JLA Vrhnik 5312, Novinar Ljubljana, Atletski klub Ljubljana, Smučarji iz Vrhnik, Vnajnjih goric, Ilirske Bistrice, Domžal, Borovnica, Dragomerja, Ljubljane, Stare Vrhnik, Loga in Naklega.

Tekmovanje je potekalo nemoteno, saj so poleg redarjev — amaterskih športnih delavcev, veliko pomoč nudili miličniki Postaje milice Vrhnik ter uprava doma JLA na Vrhnik.

Tudi gledalci, za katere moram reči, da se jih je zbral lepo število, so s svojo prisotnostjo potrdili koristnost tovrstnih manifestacij, še bolj pa bi jo, če bi na njej večina tudi nastopila.

Po kategorijah, so se posamezniki uvrstili takole:

Mlađi pionirji:

1. Valjavec Maks ŠŠD Polet Bistrica
2. Ogrin Borut ŠŠD IC Vrhnik
3. Žagar Tomo ŠŠD Polet Bistrica

Starejši pionirji:

1. Stanovnik Miran ŠŠD I. Cankar Vrhnik
2. Petkovšek Matjaž ŠŠD Borovnica
3. Mrzlikar Marko ŠŠD J. Mrak Vrhnik

Mlađe pionirke:

1. Japelj Polona ŠŠD J. Mrak Vrhnik
2. Rihar Branka ŠŠD I. Cankar Vrhnik
3. Krivina Brigita ŠŠD J. Mrak Vrhnik

Starejše pionirke:

1. Radeš Meta OŠ Šmartno pod Šmarno goro
2. Brož Branka ŠŠD Borovnica
3. Štalc Nevenka ŠŠD Polet Bistrica

Mladinci:

1. Grbec Boris Dragomer
2. Suhadolnik Stane Borovnica
3. Smerajc Andrej Domžale

ČLANI:

1. Smole Janko Partizan Pirniče
2. Lutešnič Marjan Stara Vrhnik
3. Šivic Ciril Parketarna Verd

Članice:

1. Polak Silva sindikat OŠ J. Mrak Vrhnik
2. Grom Dada Parketarna Verd
3. Grom Boža OŠ J. Mrak Vrhnik

Veteranke:

1. Grom Mateja sindikat občine Vrhnik
2. Vogrinc Nuša Tiskarna MK Ljubljana
3. Suhadolc Jana IUV Vrhnik

Mlađi veterani:

1. Sternensky Andrej Naklo
2. Legvart Jože Vnajnjih goric
3. Gabrovsek Janez Vrhnik

Starejši veterani:

1. Jošt Alojz A. P.
2. Kovač Stefan
3. Kovač Franc

V počastitev praznika dneva republike je bila v Sinja gorici proslava s slavnostnim govorom, nastopil pa je tudi ženski pevski zbor in recitatorji. Pri pripravi celotnega programa in pri udeležbi na proslavi je aktivno sodelovala mladinska organizacija. Žal pa v Sinja gorici nimamo primernega prostora, da bi se proslave lahko udeležili vsi krajanji, kar se je poznalo tudi v udeležbi starejših krajanov.

Posebna zahvala gre direktorju Opekarne, ki je razumel politične organizacije in s humanim odnosom omogočil, da se je v njihovem prostoru vršila proslava ter razni drugi sestanki KS. Ob tej prilici želimo krajanji Sinje gorice celotnemu kolektivu mnogo uspeha v letu 1979.

T. C.

DELO OO ZSMS VRHNIKA

V PROSTEM ČASU

Kot vemo, je KS Vrhnik največja KS v občini. To pomeni, da imamo v tej KS največ mladićev — preko tisoč (1000), od tega je vključenih v osnovno organizacijo samo osemdeset (80) mladih. Seveda to ne pomeni, da osnovna organizacija ne deluje, ravno obratno, ves čas se preko raznih oblik dela trudimo, da bi privabili v naše vrste čim več mladih in to predvsem preko klubske dejavnosti. Čudimo pa se nujnivo nezainteresiranosti, saj se nam pogosto dogaja, da je klub odprt, v njem pa ni mladih. Mnogo mladih raje poseda v Mantovi, kot pa da bi svoj prosti čas prebili v mladinskem klubu ob različnih aktivnostih kot so: šah, različne družabne igre, gledanje televizije, poslušanje glasbe, aktualni pogovori itd. Poleg tega pa imamo vsak mesec klubski večer z najrazličnejšo tematiko (glasba, kultura itd).

Seveda delujemo tudi na ostalih področjih. Aktivno se vključujemo v krajevno samoupravo, priejavimo lokalne delovne akcije, sodelujemo z jugoslovansko ljudsko armado (ekipa, sestavljena iz vojakov in čla-

nov naših osnovne organizacije je bila občinski prvak na kvizu »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«, na regionalnem tekmovanju pa smo bili tretji). Aktivno se udejstvujemo v športnih dejavnostih (zelo dobiti rezultati na mladinski športni olimpiadi). Se-

veda je že mnogo drugih oblik dela, vendar, če bi hotel naštetiti vse, bi potreboval še veliko papirja.

Vse mlade Vrhničane obvezamo, da je mladinski klub odprt za vsakogar, ne samo za dolženo skupino mladih. Seveda se v klubu ne dogajajo nikakršne »čudne« stvari, kot se marsikje sliši.

Mladinski klub je odprt za vse mlade in za vse tiste, ki se počutijo mlade, ob naslednjih dneh:

— torek	od 19. do 21. ure
— petek	od 18. do 21. ure
— sobota	od 17. do 20. ure
- A. P.

Usnjari jesenski prvak

Končan je jesenski del prvenstva Notranjske v nogometu. Po pričakovanju je postal jesenski prvak Usnjari, isto število točk pa je osvojil Dragomer. Na tretje mesto se je uvrstila ekipa Stare Vrhnik, ki zaostaja za vodilnima ekipama samo za dve točki. Najbolj zanimivi so bili boji v zadnjih dveh jesenskih kolih, ko so se med seboj pomerile najboljše ekipe. V petem kolu sta na Vrhniku igrali ekipi domačega Usnjarija in Stare Vrhnik. Gostujuča ekipa je vodila z 2:1 vse do 78. minute, ko je bila dosojena enajstmetrovka za domačo ekipo. Igralec Pavlovič je zanesljivo strejal z bele točke. Tri minute pred koncem je vratar gostujoče ekipe izpuštil nenevarno

žogo in igralec Krečkovič je povisal rezultat na 3:2. Usnjari je imel na tej tekmi veliko sreče, saj bi po prikazani igri ekipe Stare Vrhnik zaslužila vsaj točko.

Naslednjo nedeljo sta v zadnjem kolu igrala na Vrhniku največja kandidata za osvojitev jesenskega naslova prvenstva Dragomer in Usnjari. Po enakovredni igri sta se močno razšli z neodločenim rezultatom.

V zaostali tekmi prvega kola je bila v Borovnici odigrana tekma Liko : Dragomer. Domačini so nastopili nekoliko slabljeni, kar so gostje izkoristili in visoko zmagali s 4:1.

Rezultati: 6. kolo: Dragomer : Rakek (vet.) 3:0, Liko Borovnica 5:3, Cerknica : Rakek

0:0, Usnjari : Stara Vrhnik 3:2.

7. kolo: Usnjari : Dragomer 1:1, Rakek : Stara Vrhnik 0:2, Borovnica : Cerknica 2:0, Rakek (vet.) : Liko 1:1.

Zaostala tekma 1. kola: Liko : Dragomer 1:4.

Lestvica:

1. Usnjari	7	5	2	0	21:3
2. Dragomer	7	5	2	0	19:4
3. St. Vrhnik	7	4	2	1	20:8
4. Liko	7	2	3	2	13:16
5. Rakek	7	1	2	4	5:9
6. Cerknica	7	1	2	4	8:16
7. Borovnica	7	3	0	5	9:22
8. Rakek (vet.)	7	0	3	4	2:19

PETKOŠEK FRANC

Ura	Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petak	Sobota	Nedelja
1. 16.-17.	KOŠARKA	CICIBANI IN CICIBANKE	KOŠARKA	KOŠARKA	KOŠARKA		
	II. selekcija pionirke	tisti, ki ne hodijo v VVZ	II. selekcija pionirji	II. selekcija pionirke	II. selekcija pionirji	Čas do 11. ure je rezerviran za tekme II. selekcij v KOŠARKI	
2. 17.-18.	ATLETIKA	CICIBANI IN CICIBANKE	SMUČANJE	NOGOMET	SPLOŠNA TELESNA VZGOJA		
	selekcije	tisti, ki ne hodijo v VVZ	selekcija ter cicibani in cicibanke	II. selekcija J. Mrak	mlajši pionirji in pionirke		
3. 18.-19.	NOGOMET	REKREACIJA TOZD	REKREACIJA TOZD	SMUČANJE mlajši pionirji in pionirke starejši pionirji in pionirke mlajši mladinci in mladinke	ATLETIKA selekcija	od 11. do 12. ure REKREACIJA TOZD	
	II. selekcija I. Cankar						
4. 19.-20.30	KOŠARKA kadeti moški	KOŠARKA kadeti ženske	KOŠARKA kadeti ženske	KOŠARKA kadeti ženske	REKREACIJA člani nad 30 let		
5. 20.30-22.	REKREACIJA ženske do 30 let	REKREACIJA ženske nad 30 let	REKREACIJA košarka SD Partizan	REKREACIJA TOZD IUV	REKREACIJA člani do 30 let		

»SREČNO IN ZDRAVO« VSEM V DOMU POČITKA

OBISK MLADIH PRI OSTARELIH

Konec decembra smo mladi obiskali oskrbovance v počitka. Resnično toplo je človeku pri srcu, če ima priliko ljiti s starejšimi ljudmi. Veliko zanimivih in poučenih stvari povedati »stare mame«, ki so občutile veliko tegob življenja, sebno dobrodošle pa so zgodbe »dedkov«, ki znajo olepljiti. Segav način priklicati spomine na preteklost.

Pohvala gre vrhniški mladini, da se je spomnila na stare, osamljene ljudi. Tem obiskom, s katerimi razveslimo oskrbovane domu počitka, moramo v bodoče posvečati še več pozornosti.

Zavedati se moramo, da se bobneči valovi mladosti kot konji in tudi zlati plodovi jeseni še tiho umikajo nekam v izginjajo... To naše življenje, kolikokrat ga hočemo ujeti mi, da bi spoznali njegovo resnico... Mnogokrat ga utrga vrtnico, ki jo občudujemo, a ta kmalu ovane. Ovenci slednji vtrepcejo v novi pomladni sapi, nam pa v rokah vadi od življenja ostane samo trnje.

Zato je prav in lepo, da se mladi večkrat spomnimo starejših, njihovih hladnih misil se v tisočih barvah bleste kristali in kapljah padajo nanje naši novi ideali...

FRANCIS

V BLATNI BREZOVICI ŠIROKA ZASNOVA DMLADIH

Aktivnost se večja

V Blatni Brezovici je mladih med 14 in 27 letom 55, kar je sedem odstotkov vseh vaščanov, le 30 pa je včlanjenih v OO ZSMS. Od aktivnih le 20 mladincev, kar je 67 odstotkov. To je nekaj števil, ki ilustrira tudi delovanje mladih.

Mladina iz Blatni Brezovice deluje že vrsto let. Posebno aktivno po osvoboditvi. Imeli so dramsko skupino v sodelovanju z društvom. Pripravljala je igre in druge kulturne prireditve. Ta aktivnost trajala od leta 1962. Nato je do 1972 leta vladala neaktivnost. Teden ponovno reorganiziran aktiv mladih. Ponovna aktivnost je predvsem družbenopolitičnih dejavnosti, krajenvi samoupravi in v društvi.

končana. Zaradi pomanki narja smo okolično igrišča urejati leta 1977.

Letos smo začeli z delom nogometnem igrišču. Uporabimo kmalu kon

PRIJAVA, ODJAVA ALI SPREMENBA STALNEGA ALI ZAČASNEGA PREBIVALIŠČA

OBČANOVA OBVEZNOST

Zivimo v času, ko človek ne more več iz kraja v kraj in tam prebivati, ne da bi svojo prisotnost prijavil. Že, če želimo na potovanje, prenosciti v javnih ali zasebnih prenočiščih smo dolžni svojo navzočnost vpisati v knjigo gostov. Kamorkoli bomo šli po svetu, povsod so po goji skoraj enaki. Tudi pri nas imamo zakonito določilo o evidenci nastanitve občanov in o registru prebivalstva, ki obvezuje vsakega državljanega prijaviti oziroma odjaviti stalno prebivališče, nadalje spremembo naslova stanovanja v kraju svojega stalnega prebivališča in tudi začasno prebivališče.

Stalno prebivališče in naslov stanovanja je treba prijaviti v osmih dneh od naselitve oziroma spremembe stanovanja. Občane, stare manj kot 18 let, so dolžni prijaviti ali odjaviti starši ali skrbniki oziroma tisti, pri katerih stanujejo. Kdor potuje v tujino za več kot 3 mesece ali se izseli za stalno v tujino, mora odhod prijaviti oddelku za notranje zadeve, preden odpoteje, vrnitev pa prijaviti v 48 urah po povratku.

A. Odjava stalnega prebivališča

Za odjava stalnega prebivališča je pristojen oddelek za notranje zadeve občine Vrhnika, Tržaška 1, soba 7.

1. Za odjava sta potrebni:
 - vloga, ki je takse prosta,
 - osebna izkaznica na vpogled,
2. Odjava se opravi takoj.

B. Prijava stalnega prebivališča

V naši občini opravi prijava isti upravni organ kot odjava.

1. Za prijava stalnega prebivališča so potrebne:
 - vloga, ki je takse prosta. Prijavljenec je dolžan povedati vse podatke, ki jih referentka zahteva,
 - osebna izkaznica na vpogled,
 - zelo pomembno je tudi potrdilo o odjavi prejšnjega stalnega prebivališča,
 - prijavljenec je tudi dolžan predložiti referentki stanovanjsko pogodbo iz katere je razvidno, da ima zagotovljeno bivanje.
2. Prijava se opravi takoj.

C. Sprememba naslova stanovanja v kraju stalnega prebivališča

Oddelek za notranje zadeve ugotavlja, da vsi občani, ki se preselijo ne opravijo te obveznosti in ne prijavljajo upravnemu organu v roku 8 dni kot določa zakon spremembe naslova stanovanja. Zato imamo veliko primerov netočnih naslovov.

1. Za spremembo naslova stalnega prebivališča sta potrebni:
 - vloga, ki je takse prosta,
 - osebna izkaznica na vpogled.
2. Sprememba naslova se opravi takoj.

Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnika

RAZPISUJE

na podlagi 9. člena Odloka o podeljevanju priznanja občine Vrhnika

Priznanje občine Vrhnika — Plaketa pisatelja Ivana Cankarja za leto 1979

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov: Priznanja na področju gospodarstva podljujemo za dosežene posebne uspehe trajnejšega pomena v razvoju samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, v organizaciji in vodenju temeljnih ter drugih organizacij združenega dela, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje gospodarjenja ter na utrditev njihovih razvojnih perspektiv. Priznanja na področju družbenih dejavnosti podljujemo za dosežene posebne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva in ostalih družbenih dejavnosti, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje dela in samoupravnih odnosov v posamezni panogi družbene dejavnosti, v samoupravnih interesnih skupnostih, društvenih, krajevnih skupnostih ali v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela na področju družbenih dejavnosti.

Priznanja na področju ljudske obrambe, družbene samozaščite in varnosti podljujemo za posebne uspehe, dosežene na teh področjih v občini, krajevnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela za izredne zasluge in uspehe Jugoslovanske ljudske armade pri utrjevanju bratstva in enotnosti, sodelovanju v družbenopolitičnem, kulturnem in športnem življenju občine; ob pomoči pri naravnih in drugih nesrečah in za posebne uspehe na področju družbene samozaščite, varnosti občanov in varnosti v prometu.

Predlog za podelitev mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega predlagajo in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo ter oceno uspešnosti dela kandidata.

Kandidata za priznanje lahko predlagajo temeljne organizacije združenega dela, družbenopolitične in družbene organizacije, samoupravne interesne skupnosti, društva, zveze, organi občinske skupščine, krajevne skupnosti ter občani občine Vrhnika.

Pismene predloge za priznanje je treba poslati najkasneje do 20. marca 1978 na naslov: Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnika, Tržaška cesta št. 1.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA SO VRHNIKA

KRAJEVNE KONFERENCE SZDL V OBČINI VRHNIKA

RAZPISUJEJO

za leto 1979 bronasta priznanja OF posameznikom in temeljnim samoupravnim organom, družbenopolitičnim organizacijam, društvom in drugim organizacijam.

Priznanja lahko prejmejo občani, družbenopolitične in delovne organizacije, samoupravne interesne skupnosti, društva itd., ki s svojim delom in prizadevanji prispevajo k razvijanju in krepitevi samoupravnih socialističnih družbenih odnosov in ki še niso prejeli nobenega priznanja OF.

Predlagatelji so lahko posamezniki in organizacije, predloge pa sprejemajo izvršni odbori krajevne konference SZDL v vsaki krajevni skupnosti do vključno 15. marca 1979.

Vse možne predlagatelje obveščamo, da je to edini objavljeni razpis in jih o razpisu ne bomo še posebej obveščali.

KRAJEVNE KONFERENCE SZDL V OBČINI VRHNIKA

Č. Prijava začasnega prebivališča

1. Pri prijavi začasnega prebivališča moramo razlikovati dve oblike prijave:
 - prijava gostov za krajišči čas v gostinskih in zasebnih lokalih, ki oddajajo sobe za prenočišče,
 - v teh primerih izpolni prijavo dajalec prenočišča. Državljan pa je dolžan predložiti osebno izkaznico.
 - prijava državljanov, ki ostanejo na območju občine dalj časa in stanujejo v samih domovih, zasebnikih ali pri sorodnikih; v tem primeru opravi prijavo lastnik samskega doma ali občan, ki se sprejet državljan na stanovanje, v določenih primerih tudi državljan sam (da predloži stanovanjsko pogodbo lastnika stanovanja).
2. Prijava začasnega prebivališča se opravi takoj.
3. Prijava začasnega prebivališča je obvezna:
 - pri občanih, ki oddajajo sobe za plačilo,
 - za osebe, stare nad 16 let, ki se mučijo zunaj kraja svojega stalnega prebivališča več kot 15 dni, vendar ne pri občanih, ki oddajajo sobe za plačilo,
 - za osebe, ki se na obisku pri ožjih sorodnikih v kraju njihovega stalnega prebivališča, če se mudijo v tem kraju več kot 30 dni,
 - občani, ki oddajajo sobe za plačilo, morajo prijaviti goste s kopijo iz knjige gostov najpozneje v 12 urah po njihovem prihodu.

D. Odjava začasnega prebivališča

1. Odjava začasnega prebivališča opravi ista oseba, kot je opravila prijavo.
 - Za odjava začasnega prebivališča je potrebno, da oseba, ki se odjavlja pove referentki v oddelku za notranje zadeve datum odhoda, ki ga vpisi v obrazec odjave.
2. Odjava začasnega prebivališča se opravi takoj.

E. Potrdilo o stalnem prebivališču

Potrdilo o stalnem prebivališču izda oddelek za notranje zadeve občine Vrhnika.

1. Za izdajo potrdila je potrebna:
 - vloga (predpisana in kolkovana z 7 din upravne takse).
2. Potrdila dobri občan takoj.

To informacijo dajemo z namenom seznaniti občane o njihovi obveznosti in da opozorimo tiste občane, ki niso prijavili spremembe prebivališča, da to opravijo čim prej.

V naslednji številki bomo objavili informacijo s področja prometa.

ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE SREBRNIH PRIZNANJ OF

RAZPISUJE

za leto 1979 srebrna priznanja OF posameznikom in temeljnim samoupravnim skupnostim, družbenopolitičnim organizacijam, društvom in drugim organizacijam.

Priznanja lahko prejmejo občani, družbenopolitične in delovne organizacije, samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti, društva itd., ki s svojim delom in prizadevanji prispevajo k razvijanju in krepitevi samoupravnih socialističnih odnosov.

Predlagatelji so lahko posamezniki in organizacije, predloge pa sprejemajo Žirija za podeljevanje srebrnih priznanj OF pri predsedstvu OK SZDL Vrhnika, Cankarjev trg 8, do vključno 15. marca 1979.

Vse možne predlagatelje obveščamo, da je to edini objavljeni razpis in jih o razpisu ne bomo še posebej obveščali!

PREDSEDNIK
ŽIRIJE ZA PODELJEVANJE
SREBRNIH PRIZNANJ OF
Jože PIVK

ZVEZA SINDIKATOV SLOVENIJE OBČINSKI SINDIKALNI SVET VRHNIKA

Razpis za podelitev srebrnega znaka zveze sindikatov

Na podlagi drugega odstavka 60. člena statutarnega dogovora o organiziranosti in delovanju sindikatov v SR Sloveniji je republiški svet Zveze sindikatov Slovenije v letu 1975 sprejel pravilnik o podeljevanju srebrnega znaka sindikata Slovenije.

Po tem pravilniku srebrni znak sindikatov Slovenije podeljuje občinski svet Zveze sindikatov vsako leto ob delavskem prazniku 1. maja.

Po sklepnu predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov Vrhnika bomo v občini podelili srebrne znake za posameznike in najboljšo OOS v letu 1978.

Na podlagi zgoraj navedenega prosimo, da najpozneje do 30. marca 1978 posredujete predloge. Predlog lahko poda OOS oziroma posameznik.

Za podelitev srebrnega znaka pridejo v poštev člani sindikata, ki so več let prizadeli delavci v OOS ali v občinski organizaciji, kar pomeni, da ni nujno, da so še aktivni, temveč pridejo v poštev tudi upokojenci.

Predloge pošljite na občinski svet Zveze sindikatov Vrhnika, Cankarjev trg 8.

OBČINSKI SVET ZVEZE SINDIKATOV VRHNIKA

OBVESTILO BORCEM PREKOMORCEM

Obveščamo borce prekomorce, da je bil ustanovljen pododbor domičilnega odbora 1. tankovske brigade NOVJ s sedežem na Vrhniki.

Pododbor je poleg drugih nalog prevzel tudi skrb, pomagati borcem prekomorcem pri uveljavljanju posebne dobe, če prizadeti te pravice še niso uveljavili in so do nje upravčeni.

Vse take borce prekomorce vabimo, da se zglašajo pri komisiji, ki bo uradovala vsak prvi in zadnji četrtek v mesecu, od 10. do 13. ure v domu JLA na Vrhniki od meseca februarja do vključno meseca julija 1979.

PODOBOR DOMIČILNEGA ODBORA
1. TANKOVSKIE BRIGADE NOVJ

Ob boleči izgubi moža in očeta

Milana Kozloviča

se zahvaljujemo Igradu, sosedom, godbi, osnovni šoli in vsem občanom, ki so ga spremljali v njegov tih dom.

Žaluoči: žena, hčerke Milena z možem in sinom, Maja in Jadranka ter Božo, Milan in Darko

Ob izgubi naše drage žene, mame, snahe in sestre

Ivanke Zelič rojene Telban

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ji darovali vence in cvetje in jo spremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo sovačanom za pomoč ob težki izgubi.

Družina Zelič in drugo sorodstvo

Ob nenadni in mnogo prezgodnji smrti ljubljenega moža in očeta

Mirka Goliča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih urah stali ob strani in nam lajšali bolečino ob nenadomestljivi izgubi. Iskrena hvala prijateljem in znancem, še posebej družinam: Kostanjevec, Miklošič, Peič, Zemljič, Hočevvar, Trček ter Pepci Ogrinovi. Zahvala tudi pokojnikovim sodelavcem, godbi, darovalcem cvetja ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebej velja zahvala sodelavcu za poslovilne besede.

Žaluoča žena Marija, hčerki Mirjana in Božica ter sin Ivo

Ob izgubi moža in očeta

Franca Menarta

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in vence in izrazili sožalje.

Vsi njegovi

Ob smrti naše drage tete

Marije Mesec

se iskreno zahvaljujemo uslužbencem Doma počitka na Vrhniki za njihovo skrb in nego, sorodnikom in znancem za darovano cvetje in vence, ki so jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Žaluoči nečaki in nečakinje

Ob izgubi naše ljube žene, mame, stare mame

V

KAJ SMO IN ČESA NISMO STORILI ZA VARSTVO OKOLJA V OBČINI

DRUŽBENA SKRB ZA OKOLJE

Varstvo okolja je področje, ki neposredno vpliva na dvig družbene produktivnosti in predstavlja standard družbe. Zato je potrebno varstvo okolja uvrstiti med prednostna področja in mu posvetiti ustrezno pozornost pri odpravi škodljivih dejavnikov na okolje.

Za območje Vrhnik je značilno, da prevladuje v pogledu odpadnih voda usnjarske odpadke, delež ostale industrije in komunale je relativno majhen. Prav to je bilo vodilo pri izbiro zasnove za čistilno napravo, za katero je bil izdelan v letu 1975 okvirni plan gradnje. Kot prva etapa projektiiranja in izgradnje kanalizacije je bil določen potek glavnega sušnega zbiralnika »S«. Ta odsek kanala bo sprejel vse odpadne vode s področja Vrhnik, ki se nahaja na levem bregu Ljubljanice vključno z nevtraliziranimi tehnološkimi odpadnimi vodami IUV in jih vodil do centralne čistilne naprave. Istočasno s kanalom »S« se je pričela gradnja blatovoda in cedovoda tehnoloških vod iz IUV, ki sta zgrajena iz smeri čistilne naprave do Cankarjevega trga. Izdelan je kanal A, ki poteka od Žita po Kurirski poti in Gradišča. Kanal F bo odvajal odpadke iz industrijske cone pri Ščetinarni in je v fazi pridobivanja gradnje dokumentacije. V planu del TE za vodno gospodarstvo za leto 1979 je izdava projekta kanala »V« iz smeri Verd. Vsi kanali bodo speljani v kanal »S« in dalje v čistilne naprave.

V letu 1976 je bila s strani Republiškega sekretariata za urbanizem izdelana lokacijska odločba za gradnjo čistilne naprave in odlagališča mulja, v letu 1978 pa izvršena predobremenitev terena za centralno čistilno napravo. Gradnja centralne čistilne naprave ni potekala po programu. Specifičnost odplak IUV Vrhnik predstavlja enega vzrokov zamude. Studije o možnosti prečiščevanja, ki se opravlja pri Hidroinženiringu v sodelovanju z delovno skupino, ki se v IUV ukvarja izključno z izpeljavo gradnje centralne čistilne naprave, so vezane na poskuse, ki vsak zase predstavlja časovno dolg postopek. Ostali vzroki zakasnitve gradnje čistilne naprave so kadrovská problematika v upravnem organu SO Vrhnik. Komunalnem podjetju Vrhnik in problem finančiranja oz. investitorstva. Planirana je še gradnja tlačnega cedovoda za blato od centralne čistilne naprave do odlagališča in gradnje prečrpališča ter popolna komunalna oprema za centralno čistilno napravo in odlagališče.

Obenem z gradnjo centralne čistilne naprave na Vrhnik se postopno urejuje tudi ostala kanalizacija na območju občine Vrhnik. Potrebo bo urediti centralno čistilno napravo v Borovnici, ki bi vključevala tudi odpadke Lika in čistilno napravo za naselje Dragomer in Log, za katero je v delu glavni projekt.

Donit TOZD Fenolit Borovnica ima v svojem investicijskem programu predvideno gradnjo čistilne naprave, za katero so že pridobljeni projekti.

Izgradnja vodovodnega in kanalizacijskega omrežja zaostaja za mestnim razvojem. Greznice, odpadna olja in tudi odpadki vedno bolj ogrožajo kvaliteto tal in vode. Kritična je tudi komunalno-higienska in sanitarno-tehnična preskrba z vodo. Tehnika odstranjevanja odpak in trdih odpadkov ne dohaja naraščanja njihovega obsega in strukture, še manj pa prispeva k tehnologiji zbiranja in vračanja tekočih in trdih odpadkov v proizvodnjo.

Problem onesnaževanja pitne vode je načelno takojšnjo zaščito vodnih virov. Izdelan je bil odlok o ureditvi in sanitarinem zavarovanju varstvenih pasov vodovodov na območju občine Vrhnik. Odlok je bil oblikovan po predlogu in navodilih Inštituta za raziskavo krasa Postojna, dopolnjen v javni razpravi s predlogom krajevnih skupnosti in vskljen v stališči sanitarne inšpekcijske pri Medobčinskem inšpektoratu Idrija, Logatec in Vrhnik. Odlok določa tri varovalne pasove vodnih zajetij in sicer s prvim ožjim varovalnim pasom varuje neposredno okolico zajetij, širši varovalni pas obsega predele, od koder se padavine neposredno površinsko ali podzemeljsko krasko odtekajo v zajeti vodni vir in tretji varovalni pas, od koder se vode občasno ali stalno odtekajo v zajete izvire, vendar se naravno čistijo z dolgotrajnejšim pretakanjem.

Sestavni del odloka je pravilnik, ki ureja režim gradnje, prometa in gospodarske dejavnosti v varstvenih pasovih vodovodov in tudi predpisuje sanacije za kršitve določb odloka.

Območje mesta Vrhnik je bilo z odlokoma o razvrsttvitvi območij v Sloveniji na območja onesnaženosti razvrščeno v III. območje, ki pomeni obvezno ustanovitev SIS za varstvo zraka. Kljub temu, da za Vrhnik onesnaževanje voda predstavlja neprimerno večji problem, smo pristopili k ustanovitvi SIS je pripravili samoupravni sporazum, ki je v fazu osnutka. Osnutek samoupravnega sporazuma bo poslan v obravnavo organizacijam združenega dela, ki bo znan delež obremenitve posameznih onesnaževalcev. Metodologija obračunavanja prispevka je pripravljena pri Meteorološkem zavodu Slovenije. Naselje Borovnica je razvrščeno v II. območje onesnaženosti, kar ne nalaga ustanovitev SIS, vendar bodo večji onesnaževalci zraka v naselju (Fenolit, Liko) dolžni v skladu z zakonom o varstvu zraka izdelati sanacijske programe in jih uresničiti.

Med probleme občine, ki poslabšujejo nekatere ekološke, zdravstvene, sociološke in gospodarske in vizuelne pogoje, sodijo tudi nedovoljene

gradnje, predvsem na območjih, kjer so vodovodni viri (del Zaplane), naravni parki (Pokojšče), kmetijske in gozdne obdelovalne površine. Nov zakon o urbanističnem planiranju sicer predvideva izredno ostre ukrepe proti kršiteljem, toda očitno tudi milijonske kazni in nekaj dni počitka v zaporu, za nekatere ne prestavljajo ovir.

Med rednimi onesnaževalci okolja se pojavlja primeri, ki jih predstavimo h komunalni higieni, npr.: načetenost ulic, odpadni materiali na javnih površinah, neprimerno plakatiranje, neustrezeno vzdrževanje objektov in naprav, ograj, fasad, nestrokovno delo kurjačev v kotlovnicih, zaščitanje raznih odpadnih materialov, spuščanje škodljivih snovi v vodotoke, neustrezeno vzdrževanje zelenic in okolic stanovanjskih blokov. Predvsem se na vsakem koraku (tudi sred vod) lahko srečujemo s pomanjkanjem osnovne človeške kulture, ki še najmanj kaže na dober vzgled novim generacijam. Samo, že tako skromna vzgoja po šolskih programih, namenjena oblikovanju čutu do varovanja narave, kulturne dediščine in hrjanjevanja čistoči naselij, mladim ne bo do dovolj — ob pogledu na sledi nekulture odraslih.

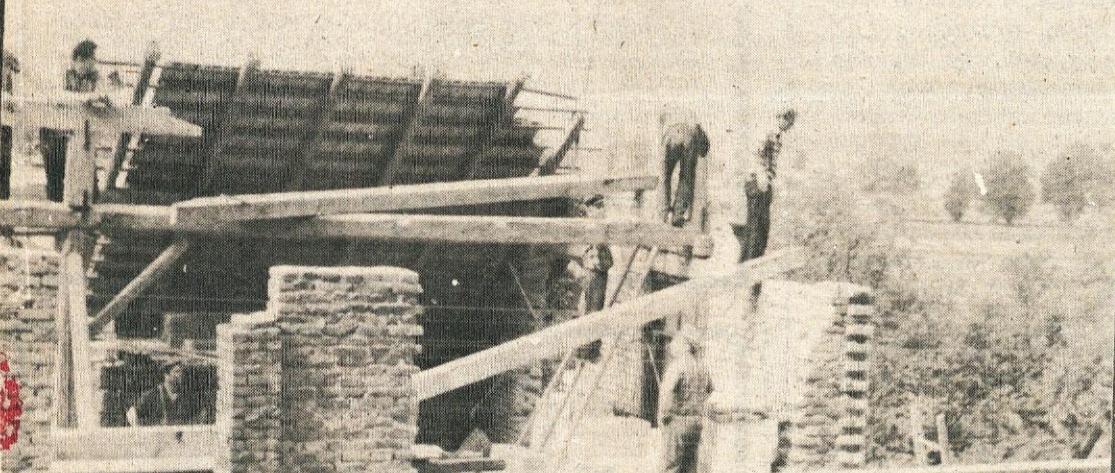
Skrb za varstvo okolja je v občini Vrhnik v pretežni meri prepričen posameznih TOZD, inšpekcijskim službam, nekaterim strokovnim zavodom in ljubiteljem narave.

Aktivnosti in dejavnosti nosilec posameznih prizadevanj se zradi neorganizirnosti tega področja kot interesne skupnosti ali društva spremljajo le delno:

- odbor za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve pri IS SO Vrhnik,
- iniciativni odbor za ustanovitev SIS za varstvo zraka
- turistično društvo

Temeljna enota za vodno gospodarstvo pri SKIS Iz prikazanega seznama družbenih dejavnikov s področja varstva okolja je mogoče ugotoviti, da imamo zadovoljivo aktivne tiste dejavnike, ki pripravljajo normativne akte, medtem ko interesno področje varstva okolja ni ustrezno samoupravno organizirano niti ni zagotovljeno redno strokovno spremljanje celotne problematike in realizacije sprejetih programov, ki so vgrajeni v posameznih družil enih planih ali akcijskih programih. Izboljšanje je pričakovati iz polnopravnih delovnih mest pri SKIS, z ustanovitvijo SIS za varstvo zraka in društva za varstvo okolja.

Vzporedno z reševanjem problematike okolja, ki terja družbeni skrb, pa sami občani lahko neposredno vplivamo na izboljšanje stanja v okolju s kulturnim odnosom do okolice, kar nas finančno ne obremenjuje, daje pa odraz stopnje osnovne kulture nekega kraja

Obnova gasilskega doma

KS LOG SE HITRO RAZVIJA

Razvoj zahteva akcijo

V zadnjih letih se KS Log hitro razvija. Pri tem pa se pojavljajo vedno novi problemi, ki pa jih z akcijami dokaj uspešno razrešimo. V zadnjih nekaj letih je bilo precej narejenega. Začeli smo z gradnjo vodovoda, postavili gasilsko sirenko (njen glas se sliši v vse sosednje krajevne skupnosti). Potem smo se lotili elektrifikacije — s pomočjo — DES in komunalnega podjetja smo zgradili tri transformatorje, ter sami izkopali vse jame za postavitev daljnovidova iz Drenovega griča do Loga. Lotili smo se tudi gradnje pokopalnišča na Rosovšah, ki bo v celoti dokončano v letosnjem letu.

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnik — Ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Peter Petkovšek, Jože Sojer, Janez Pečar, Jakob Susman, Richard Beuerman, Andrej Kraševič, Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnik — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva: 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdvajčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

Zaradi graditve avtoceste je bila porušena stavba, v kateri je imela prostore krajevna skupnost. Dobili smo sicer odškodnino, ki pa ni zadoščala, da bi začeli z novogradnjo. Odločili smo se, da sredstva združimo, saj bodo v novem objektu prostori krajevne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, sejna soba, dvorana za prireditve z odrom, ter prostori gasilskega društva. To bo dom gasilskega društva in vseh ostalih družbenopolitičnih organizacij.

Za največji uspeh krajanov pa lahko štejemo referendum za asfaltiranje cest v vsej krajevni skupnosti, ki je izredno dobro uspel. Na to akcijo smo se pripravljali skoraj leto dni. Gradbeno podjetje Primorje nam je izdelalo predračun, vendar le za glavne ceste na Logu in le za protiprašno zaščito. Na zborih

občanov smo ponovno razpravljali in de dogovorili, da bomo gradili dokončno obliko cestiča z bankinami in kinetoni za telefon in elektriko. Ta načrt pa je bil veliko obsežnejši in dražji od prejšnjega. Zato so se občani odločili za razpis referenduma za 2% samoprispevki. S pripravami na referendum smo pohitili. Najodgovornejše delo v tej akciji so prevzeli Miro Bramat, Ivan Turk in Tone Vahen. Sad teh temeljnih temeljnih priprav je tudi izredno uspeli referendum. To pa je tudi ponovni dokaz krajanov Loga, da so solidarni in enotni, če ugotove, da je akcija dobro pripravljena in v korist celotne skupnosti.

Letošnje leto bo pri nas delovno leto. Dokončati moramo gasilski dom, pokopalnišče, urediti dotrajano zajetje ipavci ali pa ga zapreti in se spriljazniti z izgubo precešnje kolичine dobre pitne vode. Največja in naša najpomembnejša naloga pa je asfaltiranje vseh cest v krajevni skupnosti. Tem nalogam bomo lahko kos le, če bomo delali složno in da bodo v vodstvu krajevne skupnosti taki ljudje, ki poznajo probleme kraja in ki imajo med ljudmi določeno zaupanje.

Predsednik KS Log LUDVIK ROŽNIK

DEL CESE ASFALTIRAN

Asfalt, ki je bil velika želja krajanov Podlipa in Smrečja se uresničuje. Pred letom dni so se odločili za samoprispevki in z njim zbrali vsaj del denarja za toliko pričakovanih šest kilometrov asfalta. Po srednjoročnem občinskem programu pa se nadelajo tudi novega mostu, ki naj bi ga začeli graditi prihodnje leto.

Na krajevni skupnosti so nam povedali, da so se vsi ceste v večjem obsegu. Zato smo zaprosili za

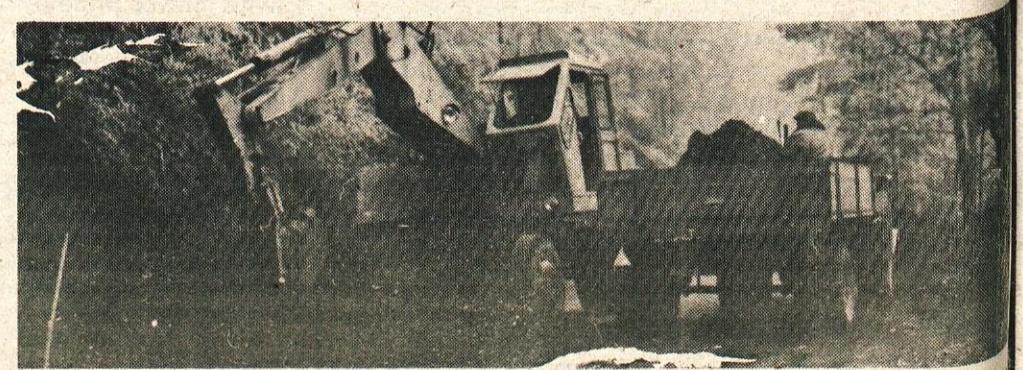
PRISPEVKI:

	DIN
SO Vrhnik — Temeljna enota za ceste	2.133.787,65
Industrija usnja Vrhnik	1.000.000,00
Ostale delovne organizacije	285.877,85
Samoprispevki krajanov	830.334,50
Skupaj	4.250.000,00

Za dokončno ureditev 6,4 km ceste je potrebno zbrati še 3.000.000,00 dinarjev.

krajan izrekli za samoprispevki kljub temu, da so se tako odločili za dokaj zahteven način zbiranja sredstev. V šestih mesecih je vsak krajan prispeval enomesecni osebni dohodek, kar je enako, kot če bi pet let zbrali 2-odstotni samoprispevki.

»Sredstev, ki smo jih zbrali s samoprispevkom, je bilo veliko premalo, da bi lahko pričeli z asfaltiranjem

Asfaltiranje ceste je hitro napredovalo. Sneg in zmrzl pa sta to delo zaustavila. Ko mraz popustil bodo spet zbrneli stroji.

pomoč vse delovne organizacije, kjer so zaposleni naši krajan. Ugotovili, lahko, da so z redkimi izjemami skoraj vse delovne organizacije razumele načelna problem in prispevki sredstva sorazmerno tem, koliko naših krajanov je zaposlenih v posameznih delovnih organizacijah. Poudariti moramo, da so delavci Industrie usnja Vrhnik namenili za našo cesto največ sredstev. Menimo, da je tak prispevek dovolj, da se v praksi uresniči ustanovno načelo, da se morajo stalno krepliti vezi med delovnimi organizacijami in krajevnimi skupnostmi iz katerih prihajajo delavci.

Ker je bila modernizacija ceste predvidena srednjoročnim programom občine Vrhnik, je bilo zbranih skupaj 4.250.000,00 dinarjev. Enak znesek nam je v obliki kredita zagotovila Stavanska komunalna banka.«

KRAJEVNA SKUPNOST PODLIPA-SMREČJE